

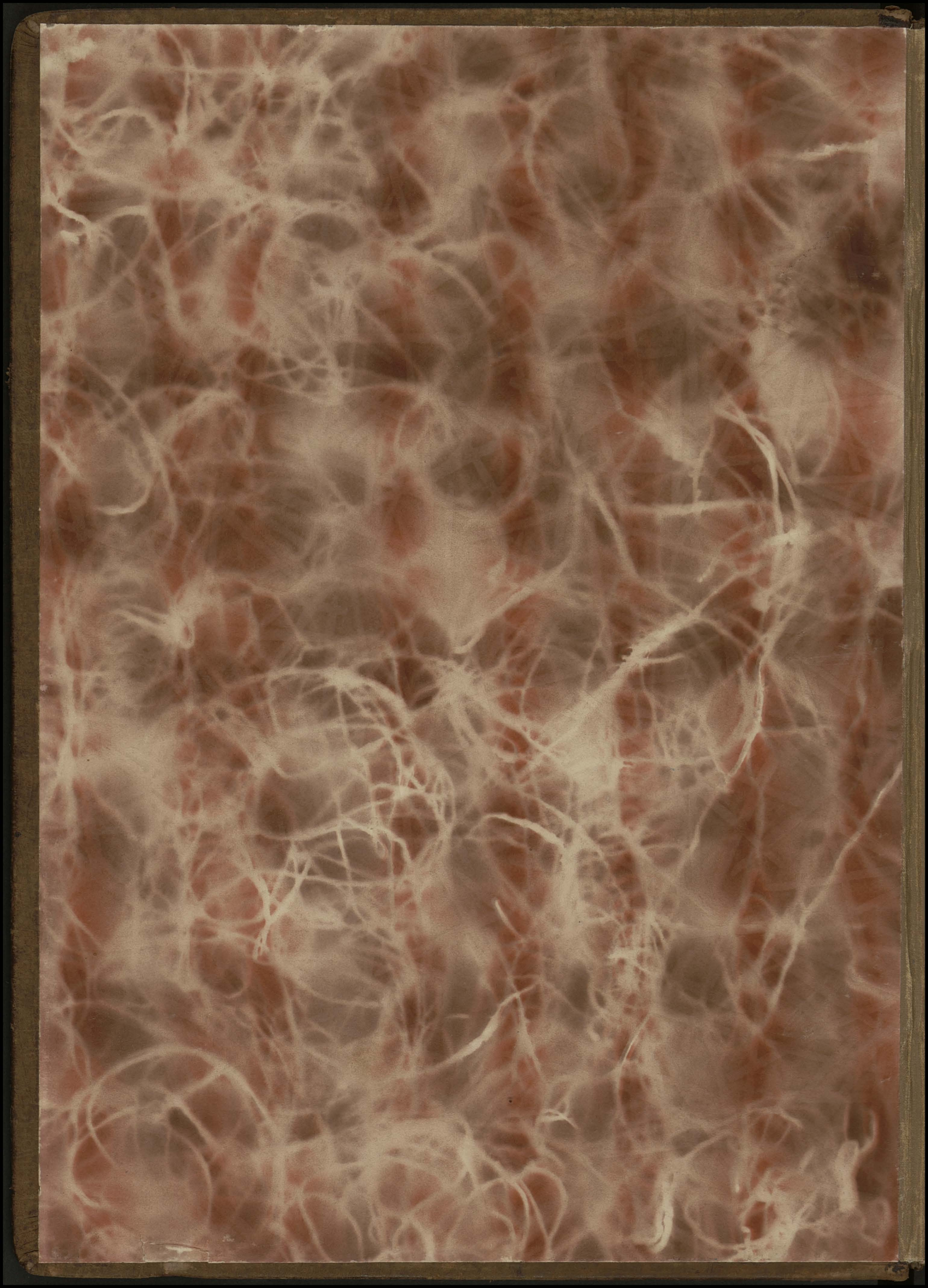

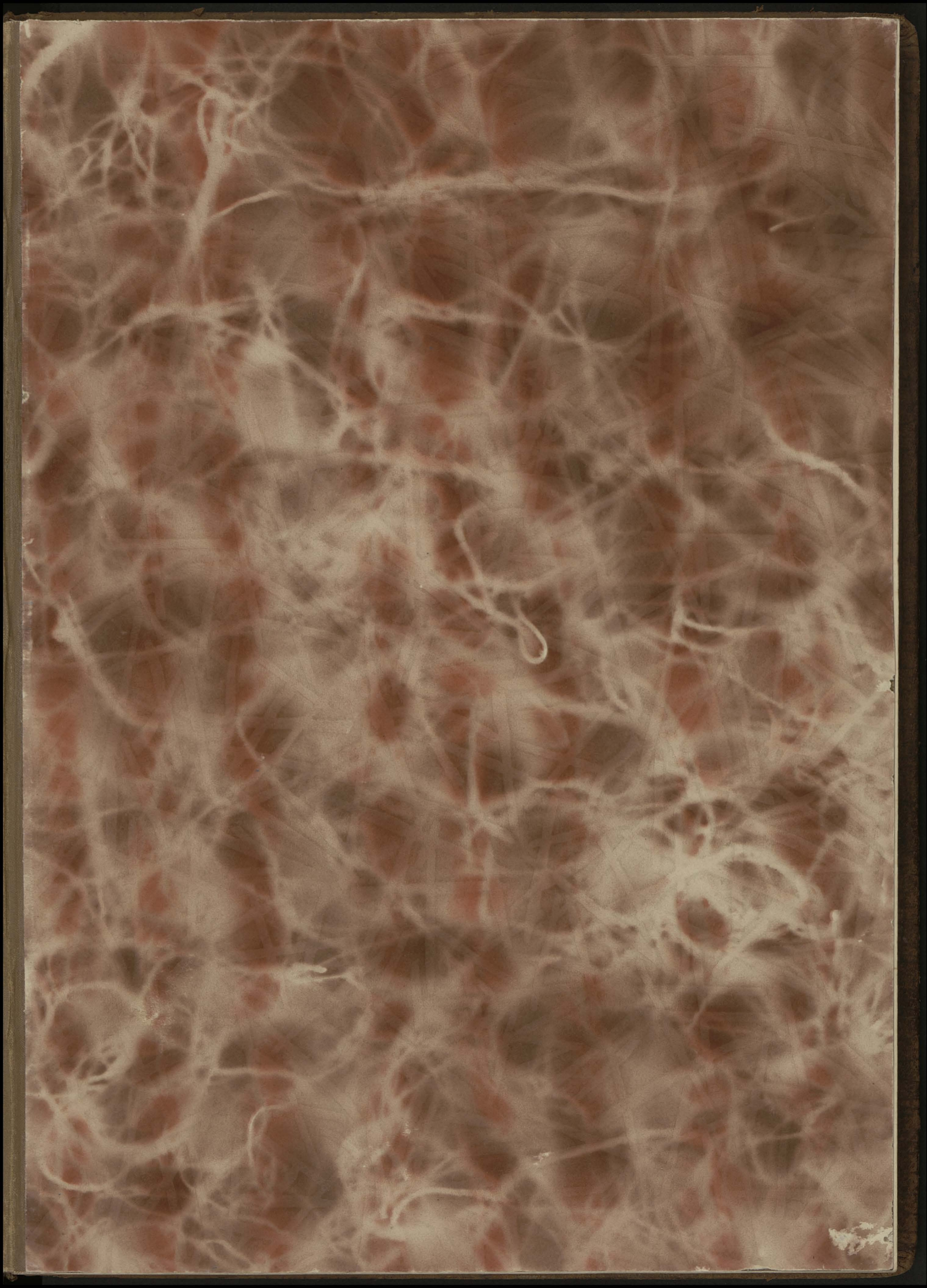
KNIHA PAMĚTÍ

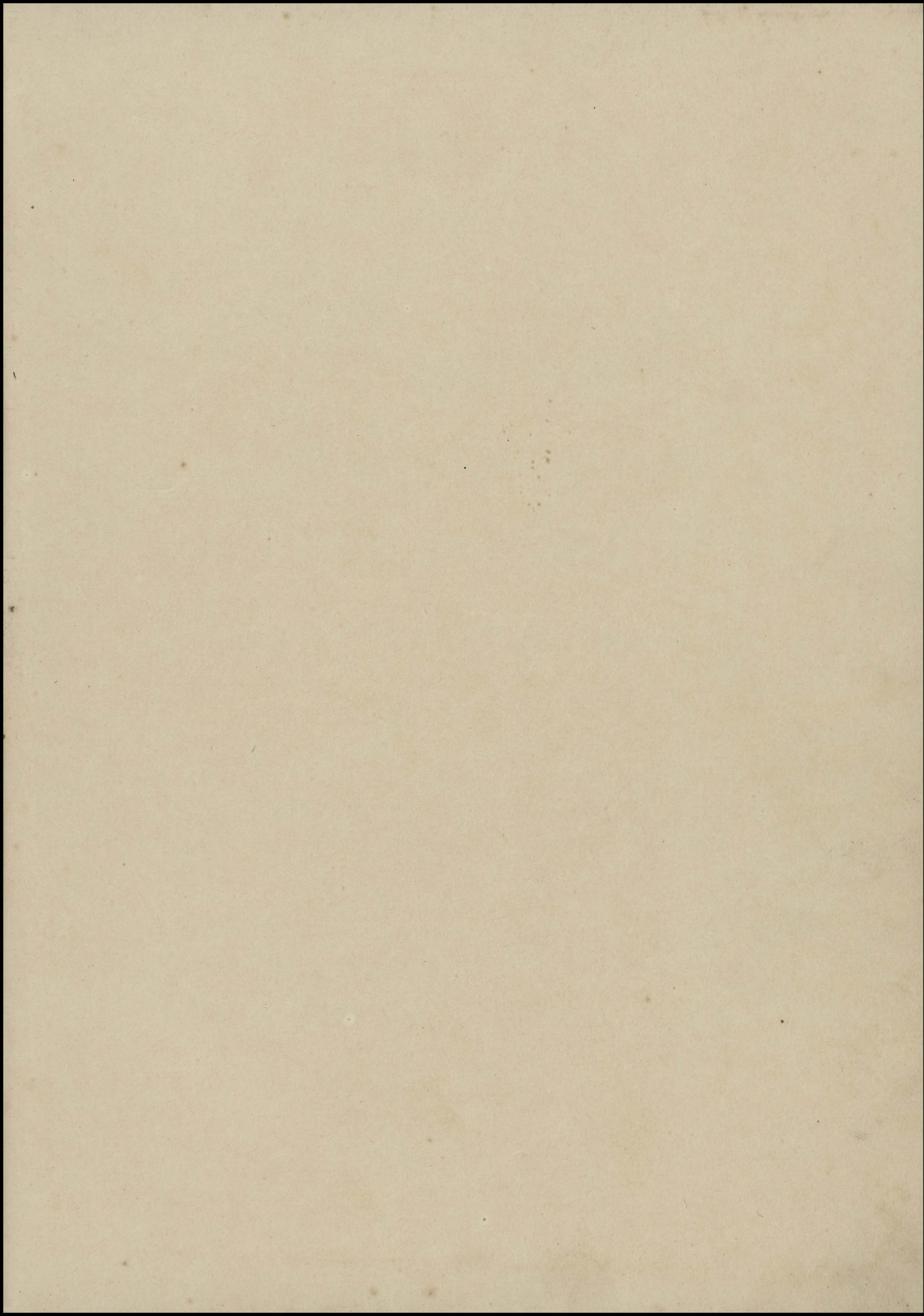
OBCE

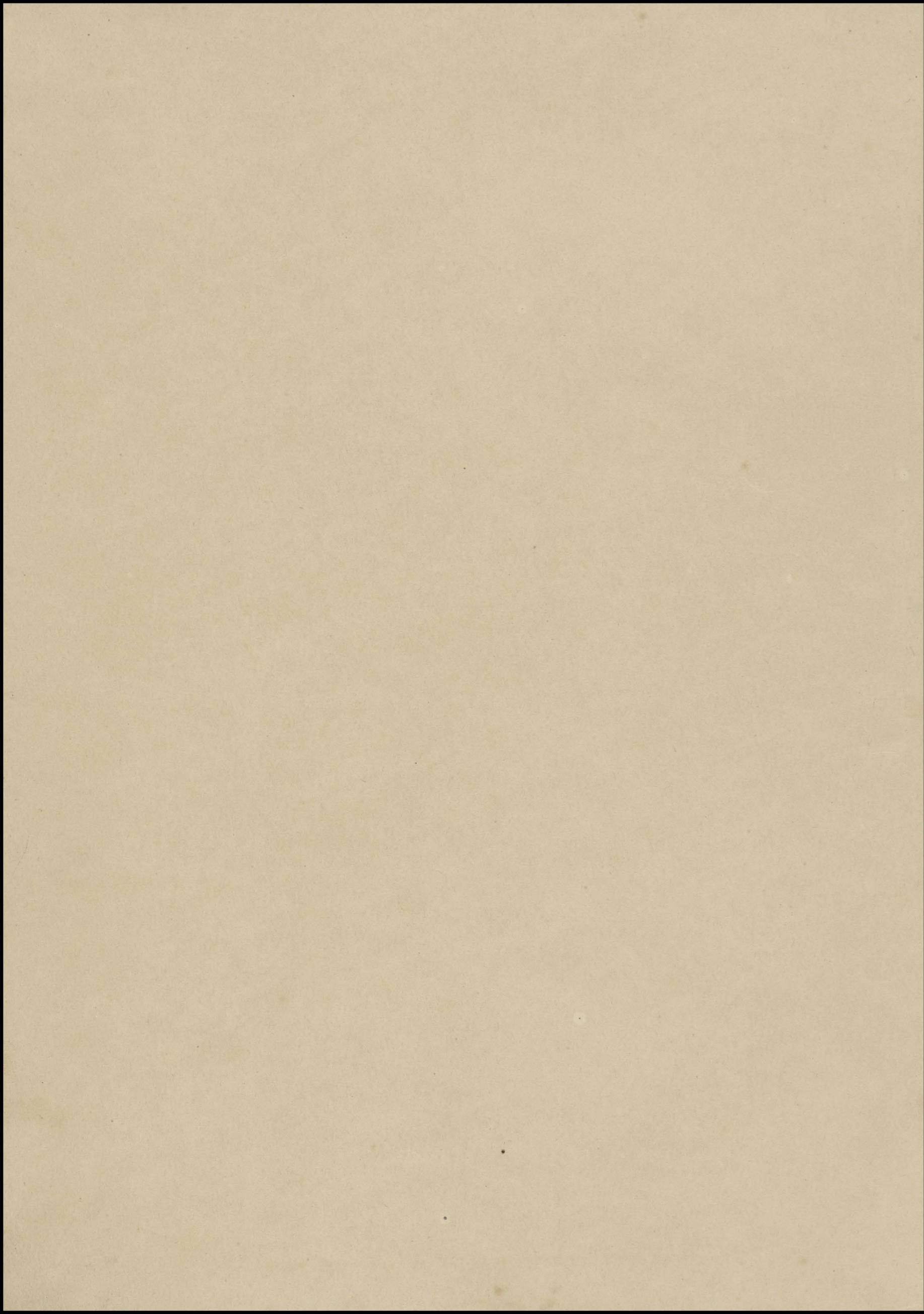
SVÉMYSLIC

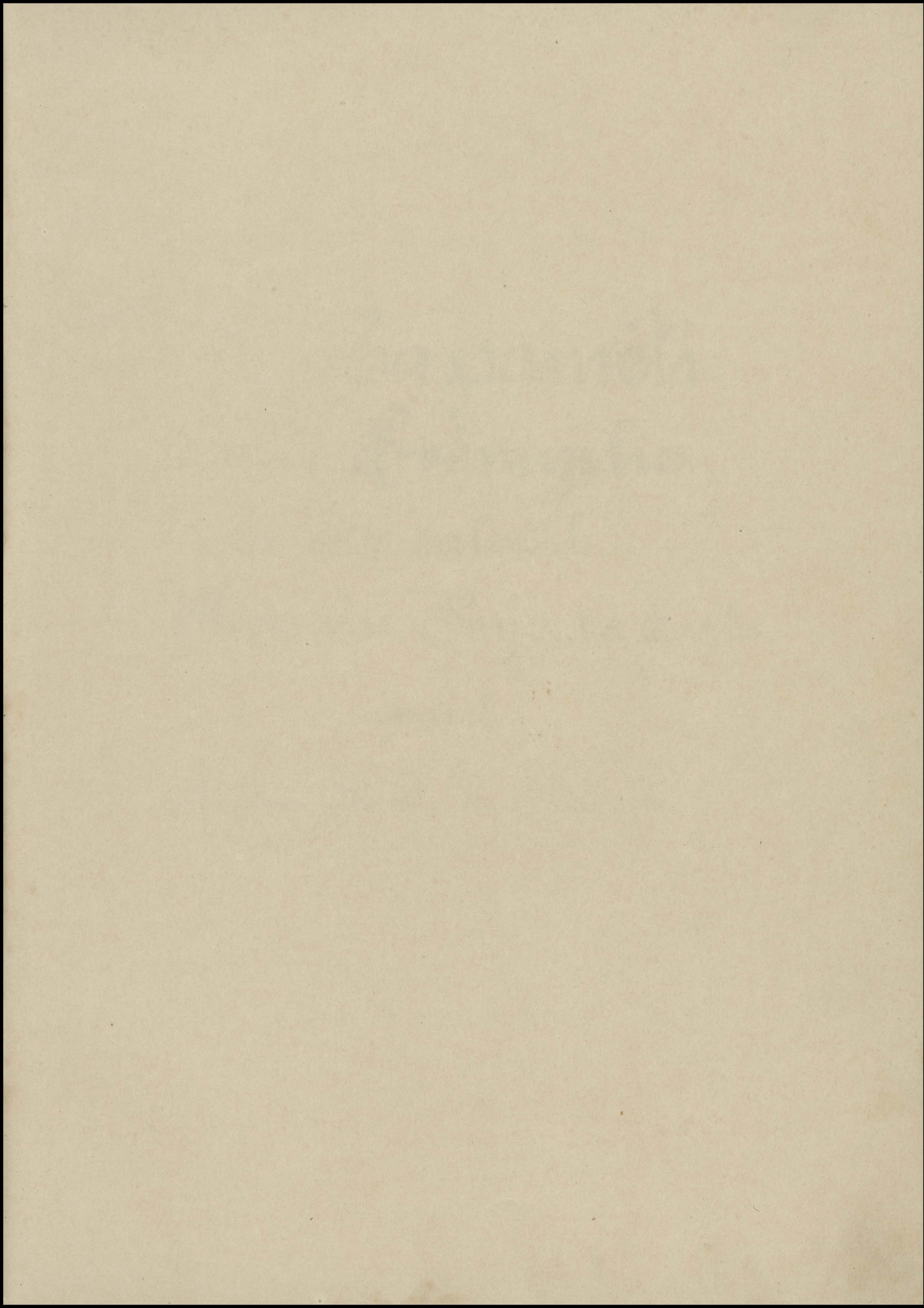
1907.

1864

of the

of the

of the

of the

of the

Kniha paměti
obce Svěmýslie,

již r. 1907 založil

Antonín Seyr, k.ř. starosta,

a upravil

Professor Dr. J. V. Prášek.

Ernst Friedrich
v. Schlegel

1807

Antonine Geyse

1807

Ernst Friedrich v. Schlegel

I.

Osady Svěmýslie.

Svěmýslie jsou sídlo původní staroslovanského. Jméno mají od mužského osobního jména Svěmýsl, tvořeného jako Přemýsl, Mlezamýsl, Křezomýsl, Osmomýsl a j., vznikly pak jako sousední Zápý, Zeleneč, Heptáry, Hievěise, na půdě knížecí, opodál veřejně silnice, která jde od Prahy do Slezska a Polska, probíhala skrze Račovice k Zápinu a Toušeni, a patřily k obvodu Vyšepačskému, s ním pak k obvodu nebo kraji pražskému Pražskému.

Městečky ve XII. st. zbudovány zde správně farní k počtu sv. Prokopa, opata slovanského na Sázavě. Správně i ves staly se zbožím kláštera panenského u sv. Jiří na Praze Pražském, což svědčí listiny, nejprve p. 1224 [Erben, Regesta Bohemiae I., 319.], pak 1228 [Erben, I. 336.] a 1233. [Erben I. 380.].

Na panství klášterním, ve století XIII. až XIV.,

byla ves Svěmystice vysazena právem německým,
zvaným též panským nebo zákonným.

Některá část vsi připadla spůsobem nezámě-
rným k každé sv. Petra v Rybářích v Troze.

Po husitských válkách koupal král Zikmund
Svěmystice 23 list. 1436 ve 200 kopách gr. Janm Šiš-
kovi [Arch. český I, 501.] R. 1453 přešel Svěmystice
ke Hrochovskému Janěku Vráběckému z Vrábí. Hle titulová-
n a roku 1534 seděl zde Hněpek Čakovský ze Svěmystic,
po něm bratřovec Jaroslav ze Svěmystic. Před rokem 1550
byl zde pánem Krištof Zelenda z Trošovic. Poslední pán-
tel Svěmystic byl r. 1556 Vilém z Hraděšína, po jehož
smrti, někdy kolem r. 1570, právem odňatým spadly na
krále a připojeny byly k panství Brandejskému.
Mladší k každé Pražské sv. Petra v Rybářích
mýdlové kapomenní, až je rok 1602 vyhledal a císař-
ské potvrzení vymohl Jan Školský z Kolovr. [Arch. sam.
VII, 441.]

Rokem 1873 povoleno říediti volátní politickou
obec Svěmystice.

II.

Kamni chrám sv. Prokopa.

Byl již ve XIV st. farním v děkanátu Břev-
 ševském. Podle popisu z roku 1671. [Arch. arcib.
 Praž. Liber Proventuum I, 10.] byl všecek od ka-
 meně zbudován na spůsob kostelce, kolem něho
 šikmá kamenná křížová střecha, se vřechem
 klenutým. V rohu, t. j. po boku chrámu, byla
 věž vysoká se střechou kamennou, střecha chrá-
 mu byla ale kryta šindelem. Na jižní straně
 šikmá byla rovnice kamenná a na ní tři vě-
 ži rovné. Uvnitř bylo kněžiště klenuté, loď ale
 měla strop dřevěný tabulový s křákovci rovněž
 dřevěnými. Oltáře byly tři starobylé, kated-
 ra kamenná, lavice pro lid prastaré. Roku 1691
 Magdalena Svobodová, choť rychtáře rýšského
 Viléma Svobody renovovala nový, levý, boční
 oltář ku počtě sv. Barbory, roku 1694 kř. man-

žele Svobodovi věnovali druhý boční oltář sv. Janu
Křteli zasvěcený. Obřad věkem psělý, byl r. 1770.
zbořen, a roku 1773 nový obřad se kápladím vystavěn.

U obřadu křtota byla fara k níž promě
Svěmystlic přislušely ves Zeleněč od statku Ji-
renského, Počernice Hořejší, Trčonsy [nyní
Cetonsy] a Siebrov, Kraleje Karlovy, měst
Pražských, Hestárny a síl vsi Račonic. Kř ká-
druší bylo věceno 30 kop káponu poli orné, kteráž
se mezi sousedy pod křeti mandel pronajímaly.

Hesátku platili Svěmystličtí obilí v man-
delích, pšenice 43, žita 43, ječmene 43, oves 43 man-
del; obilí sutébo, žita 7 strichů, 2 větelé, ječmene
kolikrát.

Ze Zeleněč platilo se obilí sutébo a pice:
žita i ječmene po 32 strichů, 3 větelích, ze Sieb-
rova žita a ovesa po 1 strichu dvoútelích, z Hestár
žita a ječmene po 6 strichů, z Trčons žita a ovesa
po 6 strichů 3 větelích, z Počernic Hořejších žita
a ovesa po 32 strichů 2 větelích, z Račonic 2 stri-
chy ječmene. Na mnohých usedlostech vázaly
železné krávy ráčušní i platilo se kůň po libře
vosku anebo za něj po 20 gr. mš. [Urbár Bran-

Lozemskú kněžínskú bylo, dle právy
 Jana Krumata Biešovského r. 1640. [Zám. arch.
 Brano.] 14 krajů kásoni roli orné, a nix práva
 řečená právi: „Na jaký způsob jsou osivoané bý-
 valy aneb jaké jsou více náklady k těmto záležitostem
 a kněžím platy vyčítány, poněvadž záležitostí
 pomětně jsou nejvíce, práva se nemítí nemítě.“
 Dle práva povinen byl Petr Špalovský, později
 Simon Haniský, odtud se Svěmýslie, obojím
 Svatojirského i Svatošavelského farářů po
 15 gr. míš. k tomu pak připojeno: „Těž když
 nosí kněžskou roli za smuny, platí knězi
 jednou ročně r. mí 15 gr. a když nosí, není
 tím platem povinen.“

Rokem 1384 platil farář Svěmýsliecký
 pololetně sepeřského desátní 21 gr.

Nejstarší známý farář Pribík přešel se
 r. 1374 hodnosti a jeho nástupcem stal se téhož
 ještě rokem kněz Štibor. R. 1380 odstoupil i Šti-
 bor a měl nástupce kněze Jana, někdy faráře
 ve Dvoře. [Knihy konfirm. arcib. Pražského.] R.
 1435 zemřel farář Mikuláš Hroch, načež abba-
 kyse Anna udělila farar správněnou kancelář-

kněm Boleslavskému Janu Hostkovi, který píše fará-
řem Svěmýslickým se psal, ale potva obroči nřval,
poněvadž při jmenování jeho výslovně poznamenal,
že přístupu k faráři není pro překážky „bludůvů“.

Četné po více než sto let, není právo o faráři
dější. Zápisní řádkové Svěmýslie dožadovali se farářů
od konsistoře dolejší nebo podobojí, a nicž nám r.
1562 kněz Jan Karlovský. Že se ale, že domáhala
se práva podobojí abatyse Svatojurská, neb 19. čubna
1570 ukládá Maximilian II komoře české, aby
na poně křemském nejbliže příštím spor abatyse o
Svěmýslie a Horní i Dolní Mokrapsy rovnán
byl [Arch. říš. min. jin. Böhmen 1570.].

Četné i na čále ustanovování faráři podobojí
a více dožadovala se jich obec, která spravovala i křemší.
Roku 1585 byl kře farářem kněz Matěj, kterýž před-
volán byl roku 1587, poněvadž žaloval o něho dě-
kan Petr Měhelnický, faráři v Měhvědcech, že se pro-
tív arcibiskupem a pouze spravuje dolejší konsistoři. Fa-
řář Matěj odpověděl, že jest jeho věrností konsistoři,
nikoliv ale arcibiskup. [Arch. arc. Rec. 1587.].

Nástupcem jeho byl kněz Jan Benomie-
nás, jemuž lidé osadní neodvazovali správně desátek.

7.

Proto mivil ze Svěmystlic sejití. Arciežádala
arcibiskupa 26 dubna 1596, poněvadž fara, kuranie
a škola byly sešle, aby po jeden rok farář zčasný
ustanoven nebyl, ešepod pak kněží aby byl
na opravu obrácen; když pak plánil se jim kněz
Marek Staroboleslavský, ešotné farář v Hoedušíně,
pěkarovali jej Svěmystličtí na rok. [Arch. arc. Dec. 1596].
Kněz Marek jmenován přede, ale již po třech letech,
r. 1599, žádal arcibiskupa Zbyňka za faru Břístev,
škou, poněvadž prý od nevědomých lidí, osadních mno-
hě protinmyslnosti snáší [Arch. arc. Parochialia B.].

Žeho nástupcem byl kněz Šimon Čermák
Litoměřický. R. 1609 ustanovil arcibiskup farářem
kněze Adama Chytrého Klatovského [Arch.
arc. Emanata 1609-1613, p. 382.], ten však ešepod
farní tak vybíral, že oštkly se své psi, knieží pojné
desátky plynuly, až konečně, nepoeshybne r. 1613,
oštkně ošedel. Arcibiskup eštel osaditi na faru
Svěmystlicou kněze pojednou, i nabízel jí knězi
Janu Laccimovi, faráři Hrovecickému, když pak
kento ošedel, [Arch. arc. Paroch. H. et C.], přikázány
Svěmystlice ke správě faráři Břanějskému Václav-
u Linhartu Metelkovi r. 1614. Oštké ešoby byly
Svěmystlice spojeny s eškanstvem Břanějským.

Doobalo se s počátkem, že spojení toho, rozostřeno
 bude vinnou samou farií Metelky. Byl s ním ujedna-
 na obec Svěmystická, že přistoupí k němu každé tři
 neděle, což měl bráti vskeren desátek. Ale farií
 toho nechtěl a Svěmystičtí též ještě pak žalovali
 arcibiskupovi, že mají farií některou neděli služby
 boží v nich v psámm konati, toho nečiní, desátek ale
 celý bere; i žádali, aby si směli vzíti farií Dievčí-
 ká [Arch. arc. Rec. 1614.]. Arcibiskup jmenoval do Svě-
 mystic sice farií kněze Havla Zemánek, ale na
 krátko spůsobil arcibiskupský official Kaspar Arsenius
 z Raabury mezi nimi narovnáni, takže Zemánek,
 jemuž zřídil se Metelka vydati sice po tři farií, far-
 ky se vzdal, jako pak z Brandejsem spojená zůstala.
 [Arch. arc. Parochialia S. 28. květ. 1614.]. Místy se Metel-
 ky, děkan Matouš Aspin, navázal se, že bude kap-
 lan jeho přistoupí k němu po dvě neděle ve Svěmysti-
 cích, tři pak v Lápech, ale záhy jinou nechtěl,
 jak že v. 1615. na svůj léta, koliko setkrát ve Svěmysti-
 cích musí sloužit, desátek však celý žádal. Obec Svě-
 mystická posála 3 čerona 1616 arcibiskupovi opět stížnost
 a žádost, aby jim sám byl farií v osobě farií Diev-
 čické. Arcibiskup oběhal rychtáře a konšely k slyše-

mí na den osměso čerona, rychtáře, konšely a děka-
na. Tento oznámoval se 27. čerona předstíraje, že ne-
platí se mu desátek. Poněvadž arcibiskup odešel
předati faráře Břevecského, prosili Čerovence Svěmystlic-
ti, aby jim sám byl za faráře kněz Václav Šagovský,
kaplan Břančejský, kterému ustanovený, aby přede-
vším přistupoval ve Svěmystlicích, tu pak spůsobem
evangelickým zalíbil se lidem psacím. Již však narej-
tív psal děkan Aprian arcibiskupovi a žaloval se
Svěmystlických, že obírají si za faráře jakéhosi prý kně-
ze polského a jemu děkanu prý desátek odvozovati
nechtí; spolu prosil o napomenutí Břančejského hejt-
mana Jana Ledockého z Gránova, pána na Doblá-
ňkách, evangelický smýšlejšího, aby Svěmystlické se
placení desátku přidržel. Arcibiskup jmenoval skru-
pečně kněze Šagovského farářem ve Svěmystlicích [Arch.
arc. Dec. 1616. Parochyalia S. Lib. Prov. I., 15.], ale v kra-
tické době Svěmystlice opět osiřely, a roku 1617. byly již
spravovány bez péče děkanem Břančejským.

Fara Svěmystlická vyměřela křepky 336
kop. 26 gr. 3/4 den. mš. [Arch. arc. Lib. Prov. I., 12. ze dne 12.
listopadu 1616.] a byla podle Kostelecké nejlepší na
panství Břančejském.

Za války třicetileté ještě fara se spravová-

ná v dobrém stavu [Zpráva Jana Kunata Hierosolymského z r. 1640, která praví se: »v té vsi jest fara a kněz tam přede lety bejval«]. Již však rokem 1650 šle správou probosťka Boleslavského Rudolfa Koerxa jakožto vikáře kraje Hornimuského [Arch. arc. Lib. Prov. I, 139.] byla fara Svěmystická zcela zbořena. Také z. 1671. praví se [Arch. arc. Lib. Prov. I, 10.], že jest fara zbořena a oprava, že by vyplešávala velikých nákladů.

Nejprve ve I. polovici XVIII st. počala se mluvit, že potřeby jest ve Svěmysticích samostatného faráře.

Nejprve sekretem konstituce ze dne 4 října 1769 odděleny Láčernice a přidány k Janám, což má ve Svěmysticích nebude kněze. Cisár Josef I. nařídil z. 1781., aby ve Svěmysticích ustanoven byl lokální kaplan, pod dozorem děkana Brandejského. Placen měl býti z Matice náboženské, kterému měl děkan přispívati 150 zl. ročně a jako vykonávati právo praesentací. Pro kněze upravena někdejší fara, ale světnice jedna určena pro školu. 15 listopadu 1781. jmenován sem první lokalista Václav Holub, dotně kaplan v Brandeji-
se.

R. 1782 jmenován do Svěmystic František H. Klumysar, dotně rovněž kaplan Brandejský. Isa syn

zámožných Trauských rodin, přidával se světo a sbal
o důstojný způsob služeb božích, je nimá častěji znal
knězi Livistky z Brandeysa. Snadil se, aby škola z
fary byla odstraněna, a kamezil protestem svým, že
nebyla nová škola zbudována na zabračě farní.

Kejší kněz Klumpar odešel roku 1821 do Tra-
py na odpočinek, stal se nástupcem jeho Vincenc Labler,
katechet oblibený. R. 1827 nastoupil po něm bratr mlad-
ší, Jan Nep. Labler, který za velké těžkéjší práce a
při skromných důchodech ole vlastních slov plad kypěl a po-
měrně jsa ještě mlad, 5 července 1835 zde zemřel.

Po něm jmenován lokalistou kaplan Bran-
dejský Antonín Březina, a pobyl zde až do r. 1849,
načez místo jeho ranjal Václav Kronek, doktor boho-
sloví a filosofie, dotud kaplan Brandejský, muž pře-
ný a kněz i vlastenecký prorok. Za něho r. 1857 lokalie z. 1855!
Svěmýsliecká prohlášena za farní samostatnou. In H.
Kronek domáhal se, aby navráceny byly farní Svěmýs-
liecké pozemky její, dotud děkanem Brandejským
návané, načez mnoho příkoi utypěl a kespově r. 1873
počín na lepší farní do Chotětova.

R. 1873 jmenován farářem ve Svěmýslieck
kaplan Brandejský Vojtěch Ebenstreit, za něhoz 16. říjní

1881 navráceny farní pozemky, dotně děkanem Bran-
dejským návané. Farař Ebensteit zemřel náhle 16. dub-
na 1893 při pobřívě osadníka v Kelenči. Tepráz ještě roku
jmenován nástupcem jeho Jan Štěp. Šebmíř, dotně fa-
rář ve ^{Chotěkově} Všetatech, a přisobil zde až do své smrti 3. února 1903.

29. dubna 1903 jmenoval majitel panství
Brandejského, arcikníže Ludvík Salvátor farním děj-
ším kněze Františka Šrámka, dotně farní ve Všetatech.

III. Škola.

Ve století XVIII štky Svěmýslické, epočily do školy v Závrch, kóuz však přizována lokálie, pomýšleno i na školu. V bývalé faie usravena světnice pro učebnu, učitelé pak vykázan přibýtek v panském domě v Hestávrch. R. 1786 počal zde vyučovati štky ze Svěmýslie, Zelenče a Hestár učitel Matěj Melichar a pobyl zde dvě léta. R. 1788 štkalo se již 63 štků školních. Štko následci byli: Jan Neruda až do roku 1822, Jan Kodes až do roku 1844. Za Kodesa přizena opravovací učební škola pro mládež dospělejší a roku 1841 přbudována vlastní budova školní v přizemí, nyní číslo 18, v níž dostalo se bytu i učitelé, obřimé dočáskny v Hestár prostěného. R. 1844. až 1853 byl zde učitelem Vojtěch Trochárka, v. 1853 až 1859 František Šebek, v. 1860 až 1876 Josef Polina, v. 1876 až do

r. 1876, František Špal od roku 1876 až 1878, Anto-
nín Hlavotný r. 1879, od roku 1879 Josef Tomeček.
R. 1881 povolena škola křesť. a ustanoven školský
učitel Vladislav Tichánek. - Od roku 1883 byl školským
učitelem Josef Štel, r. 1885 Směrský Vostatek, r. 1886
František Hnízek, r. 1887 opět Vladislav Tichánek,
r. 1894. Bohouš Škála, r. 1896 Václav Šmolík.

IV. Vseodlosti.

Když rozděleny byly pozemky Svěmyslické právnem páknym, rozměřeno osmero vseodlosti ne-
stejně velikých a vyměřeny jim tyto povinnosti: seděný
úrok, kterýmž platil se dvakráte do roka, a sv. Jiří a sv. Pavl.
Havle, slepice a vejce. Jiných robot nebylo.

Č. 1.

Úrok a výměře 32 kop, 30 rábonů poli orné, myní
číslo 7, z něhož platilo se ročně úrokem a sv. Jiří 2 kop
36 gr., a sv. Havle 6 kop 19 gr. mš., slepice 20, vejce 2 kop.
Vseodlost tato jmenuje se již r. 1392 dvozem s poplužním
podplat, kde se ze vsi vychází ke staré Boleslavi po pra-
vě mce. Jan Pavel z Jenštejna pravil každý plat
3 kop 30 gr. a 40 kop abatyši Svatojanskému [Knihy, erek-
ční I, 391.].

R. 1584 seděl zde Řípa nebo Řepoř Spále-

ný. Syn jeho byl Jan Špálený, kterýž dědil roli mezi poli Topovským a Brázdinským, příslušnou někdy ke vsi Kásoň a majetkem královským osvobodě vysazenou, a prodal ji r. 1609 šejtmannu Francijskému Janu Anlnem z Sirkfelda ke svorn Topovskému v Topovicích. [Kostelecká kniha smluv, f. 40. Sirkfeldní kniha kapituly Boleslavské z r. 1620, f. 289]. R. 1651 až 1654 hospodařil zde Matěj Špálený, kterýž užíval podle berní rulle z r. 1654. 180 koreň roli orné. Po něm seděl na dvoře ve válkách umělcem Jan Šišecký, sběhl ale s město, načež byl r. 1684 dvoř. o 32 kopách 30 káponech skrze ryebtáře okolní za 414 kop 22 gr. 3/4 den. odváděn a prodán Vilému Svobodovi ze vsi Dřevčic. Potomci jeho hospodařili na dvoře po dnes. Byl to muž svou dobou velice vážený, spravoval ve Svěmysticích ryebtářství a koncil r. 1714 ve Mstěticích od obce krámu osvobodnou, nyní býv. osvobedný dvoř. č. 8. Zemřel r. 1721, načež stavi syn Jan podřel dvoř. ve Svěmysticích, drahý pak syn Antonín krámu Mstětickou.

Jan Svoboda zemřel r. 1747, nástavio odovu Rosinu, která r. 1751 podruhé se provdala za Josefa Leckého, jen pak mjal dvoř. kvelebený ve 2241 kopách 37 gr. 3/2 den. mš.. Při kvebějšim odvádě dvoř. popisuje se jako:

» ¹⁶ *Pravomír s šinelem sobitým pořadí světlice pro-
 stranná dřevěná a šilem klenutá, stará a vřesem se-
 šlá, s křemá sobrejma okny, ciplama slážděná . . . , ve-
 sle malou křez s ciplama slážděnou světličkou . . . , pín
 prostanná, šilem klenutá . . . , knochyně velká klenutá
 s velkým kšéným opništětem, klenutým kominem a
 velkou splebomí . . . pecí . . . , gewölb velkéj, celej klenu-
 kej . . . , črný křez klenutý gewölb . . . , napoře prostann-
 ný pokoj s sobrejma kamny, pokrmon pošlapou a
 pošobným malovaným stropem šonma okny . . . , vedle
 špejekar moněnice narvané . . . , naproti pokrmona šbitá
 kominika . . . , v črným pořadí mařtal velká, maš ní
 pleoník, vedle krásny. [I. smakrechtní kniha Švěmyslieká,
 12 pló.].*

Po smrti Josefa Ledeckého r. 1770 nastoupil ne-
 vlastní syn jeho Josef Svoboda, načež následovali,
 věčný syn po otci, r. 1816 Dominik Svoboda, r. 1843 Domi-
 nik Svoboda, r. 1869 Jan Svoboda.

¹⁶ XVIII a XIX stol. byl švirc kenta největší sešl-
 skou římoností na panství Branšejském a majitelim
 jeho dovoleno bylo mítí kočár a v něm jezdití.

Čís. 2.

Šanno r. 1654 o 160 korčích roli orné, r 1706

o 30 kopáček roli orné, platil o so. Jiří a Karel po 3 kopáček 26 gr., 20 stepic a 2 kopy vojev.

Ode roku 1573 hospodařil zde Jan Šejkus, též Šejkus. Po bitvě Bělohorské přešel jej Šnekborsko nebo Honša Viktorin, po jehož smrti prodán za 300 kop grosů Janu Hospimerovi, přičemž tím šlechticům Brandejským, na porážku 1755 kop gr. služby zadržal. Důležitě však byl pustý, Hospimer po ani neměl, i byl r. 1652 vědne odváděn a za 300 kop gr. prodán Jiřímu Šmiralovi. Ode toho koupil jej r. 1660 Václav Klozák sládkovník, poněvadž však nebyl hospodářství zkušený, prodal jej již r. 1661 Václavu Chvojkaovi. Tento hospodařil až do r. 1706, načež syn jeho Jakub Chvojka měl grunt za 429 kop 36 gr. 3 den. čes. Jakub Chvojka zemřel r. 1720 a vdova jeho Kateřina, provedala se podruhé za Josefa Kutinnu, který hospodařil do plných let svatky Jiří Chvojky.

R. 1745 Jiří Chvojka měl grunt, ale zemřel již r. 1754, načež nastoupil bratr jeho Vít Chvojka. O těchto dobách války sedmileté a nastalé potom neúrodnosti pracoval Vít Chvojka do dluhů a naoko i oslehl, načež grunt měl r. 1773 Jan Vítiv. Po něm následoval r. 1808 syn Jan Vítiv, r. 1823 Magdalena Štichová a r. 1835 Václav Francar. R. 1848 koupil grunt tento Václav

Seyr, od r. 1869 drží jej Antonín Seyr.

19

Čís. 3 [číslo nov. 15].

Základní kámen položil se rovně p. p. Jiří a p. p. Karel po 2 kopách 40 gr., šlepie 24, vajec 2 kopy. Výměry bylo r. 1654 120 koreň, r. 1707 24 kop 30 ráb. roli orné.

Od r. 1583 seděl zde Václav Zaprádka, r. 1651 Václav Kinnštát, r. 1654 Jiří Kinnštát. R. 1707 koncil statek tento od Václava Kinnštáta Jiří Straech, po němž r. 1734 následoval syn Jiří. R. 1747 rakonský se zde Jan Hradecký. Po něm následoval syn Josef, který r. 1801 statek na 3 měř kůrenů křestavil synu Josefu Hradeckému. R. 1805 držel jej Jan Meliška, r. 1810 Václav Köcher, r. 1815 Jan Huslý, r. 1817 František Polivka, r. 1825 Josef Polivka, r. 1827 Tomáš Hausdorf, r. 1866 Antonín Seyr.

Čís. 4 [čís. nov. 10.].

Výměry bylo r. 1624 1 kopa 30 ráb. roli orné.

Od r. 1582 na této chalupě, která byla » kni postavena kámen a ševce vystavena » [Urbár r. 1651, f. 249], seděl Petr chalupník, od r. 1594 Jan Šafářin, r. 1624 Šimon Hanyský, který platil se kámen p. p. Jiří a

a po. Hlave po 15 gr. R. 1674 konpil živnost Adam Štronek
 r. 1711 Matouš Záruba, r. 1726 syn Václav Záruba. Těs-
 dy popisuje se „světlice nově vystavená s kamny prostý-
 mi, měděncem měděným, dvěma okny... , sole pěníá
 a vepřem roubená, s stropem prkenným... , síně též sob-
 ře v nově vystavená... , s pecí plebovou pěníou, též s kn-
 ožníkou klenutou... , komora skovaná ve kři“. R. 1740
 seděl zde Josef Hürschler, r. 1747 Tomáš Štinaš, r. 1776 Ja-
 kub Krubík, r. 1802 Antonín Šekárek, r. 1836 Václav
 Šekárek, r. 1863 Václav Trochárka, r. 1873 František Šrb.

Čís. 5 [čís. nov. 1].

Křemá a kovárna.

O výměře 2 kop 50 ráb. roli první, a níž platilo se a po.
 Živ a a po. Hlave po 57 gr., slepice 2, vajec 30.

R. 1584 držel ji Jan Křemář, r. 1607 ^{syn} Matěj
 Jan, řečený Tračpatický, r. 1617 Jan Špálený, r. 1657
 Matěj Špálený, r. 1658 Jan Křemíček, r. 1687 Matěj
 Zelenecký. R. 1694 konpil ji Vilém Svoboda a přista-
 nil r. 1721 křemá synu Matějovi. Poněvadž tento se
 opíjel a živnost spustil, nyal ji r. 1735 bratr Jan Svo-
 boda a s rukou jeho pšovu Prosimy r. 1751 Josef Ledecský.

R. 1758 njal krčmu Jan Svoboda a prodal r. 1772
 Matěji Marixkovi. Syn Václav Marixka prodal
 ji r. 1821 Antonínu Králíkovi, načež následovali
 r. 1854 Antonín Králík, r. 1869 Antonín Králík,
 r. 1870 Anna Telinková.

Čisl. 6. [číslo nov. r.]

© výměře 24 kopy poli orné, r. 1654 120 korců,
 k mých platilo se r. p. tří a r. p. Havle po 2 kopáček, slesie
 18, pajec 1 kopa 30.

R. 1584 hospodařil zde Vít Vítek, jinak Čech,
 r. 1598 jeho zeť Adam Krejsa, r. 1605 syn Urban Ví-
 tků njal statek za 300 kop gr. čes. R. 1626 přiel jej a přesta-
 uel r. 1629 Matouš Slovák. Ale r. 1631 byl od lidu Sas-
 kého zbořen, načež přistával pust až do r. 1655, ku sake
 odřávan za 225 kop gr. čes. a prodán Simonu Šokálko-
 vi. R. 1681 koupil jej za 302 kop. 45 gr. čes Václav Hor-
 votný, poněvadž však nestačil na něm hospodařiti,
 njal jej r. 1688 Jan Martinovský, r. 1706 Hanibel
 Šuma, r. 1718 Vilém Svoboda mladejší. Následovali
 r. 1746 Václav Slovák, 1751 Matěj Šklenář, r. 1804
 František Šklenář, r. 1805 František Křezáč, r. 1814

1815 Josef Dolejš, r. 1816 Martin Louzal, křepoz ještě roken
 Antonín Svoboda, 1817 František Ungernwasser, r. 1821
 František Meisler, r. 1835 Vilém Polák, r. 1840 Frant.
 Kmbiček, r. 1846 Jan Holeka, r. 1848 Františka Šešková,
 r. 1850 Matěj Belka, r. 1863 Josef Belka.

Číslo 7. [čís. nové 9.]

No
 Je výměře 24 kop 30 ráb. poli, r křepoz platilo
 se při sv. Jiří a při sv. Havle po 4 kopáčeb 12 gr. miš., sle-
 pic 2½, vajec 2 kopny 30.

R. 1584 seděl zde Jan Draštil. R. 1601 kompila
 statek tento za 425 kop gr. čes. = 850 kop miš. panna Ka-
 teřina Šmolcová r Šmolen, r. 1607 Jan Kristof r Ja-
 molice a Vyžlovec, písaři na ránkru Francijském.
 Křez r. 1614 peniel, kompila jej za 600 kop gr. čes. Sala-
 mena Moravická r Zelená, r. 1617 Adam Egkner r
 Rozmáčova; r. 1625 kompila jej za 475 kop gr. čes. obot
 hejtmana panství Francijského paní Lukanna Cella-
 nová r Rozentálu, ročila r Křiškova, za níž byl voj-
 sky cisářským i nepřátelským zcela zpustěn.

R. 1652 nřal jej » od mnoha let po paní Ce-

Harově „pustý a na stavění mimo samý rčí do konce zpa-²³
řený“ Jiří Kmstát. R. 1689 dědil syn Václav Kmstát,
ale k hospodářství nestačil a statek na výsost pustil, kak-
že byl vícekrát přepádan a prodán r. 1707 za 375 kop gr. čes.
Jiří Štrachovi. Od tohoto přejal statek Jan Zelenecký,
vzdelil na 29 kop ráf. poli orné a r. 1709 prodal za 597
kop 30 gr. 1 pen. čes. Václav Štrachovi. Po smrti tohoto
rodova Dorota prodala se podobně za Františka Novot-
ného, který grunt v stavění vzdelil a po své smrti r. 1736
pastorku Jiří Štrachovi zůstavil. R. 1736 nastoupil syn
Václav Štrach, r. 1834 Kateřina Hanzrová, která ještě ro-
ku Rosalie, Ludovika a Karolina Hanzrový, r. 1838
manžel Rosalie Hanzrový František Růček, r. 1873
syn Rosalie Hanzrový z druhé manželství Václav
Klemm, r. 1874 Štěpán Hlupša. ja

Číslo 8. [číslo nové 4.]

① výměře 3 kop ráf. poli orné, ze kteréž platilo se
urokům při sv. Jiří a při sv. Havle po 30 gr., slepice 2, vajec
30.

Od r. 1578 dědil zde Jan Trojan, r. 1614 měla spolu-
pu kuto rodova Markéta bezdětná za 102 kopy 30 gr. čes.,
r. 1615 druhý, epot její Jiří Hrnčovský, r. 1628 syn Jana

Trojana Simon, r. 1658 Matěj Porval, r. 1680 syn
 František Porval, r. 1683 Jan Hněpna, r. 1719 syn Voj-
 těch Hněpna, r. 1751 Vojtěch Hněpna jinak Hněpno,
 r. 1801 Jan Hněpna, r. 1842 syn Jan Hněpna, r. 1855 Jan
 Uzel, r. 1869 Anna Uzelová, r. 1871 Josef Kuba, r. 1873
 Antonín Feyr.

Tára [číslo nov. 11.].

Hinnobecní [číslo nov. 5.].

Před tím psalysa dnová na obecním místě, již
 kompil r. 1753 od Matěje Svobody, Václav Weiser.

Nové živnosti.

Číslo nové 6.

Nejstarší držitelka Anna Hejčelá prodala r. 1803
Josefu Seligerovi, po němž následoval r. 1832 Jan Se-
liger, r. 1871 Marie Seligerova.

Číslo nové 12.

Od svého majitele Jiří Brycha koupil r. 1791
živnost Juro Jan Hrozdák, po němž následovali syn Jan,
r. 1849 Jan Krátký, r. 1860 Marie Krátká.

Číslo nové 13.

Odědil od svého dědečka r. 1726 Jan Čvojk-
ka řečený Vít pro syna Tomáše Čvojku. Následo-
vali r. 1805 Václav Frydrych, r. 1806 Jan Haecker, r.
1807 Jan Hoder, r. 1810 František Höcker, r. 1813 Fran-
tišek Klár, r. 1814 Jan Hostelka. R. 1815 vystřídali

Václav Klamě, František Urban, František Kučera.
 R. 1817 nastoupil Ondřej Schneider, r. 1846 Václav
 Párta, téhož ještě roku Josef Bláha, r. 1851 Jiří
 Klamě.

Číslo nové 14.

Ve výměře 115 měr osídleno r. 1790 od usedlosti
 číslo 6.

Jan Sklenář postoupil nové zřízenou živnost
 svému synu Josefovi. R. 1817 nastoupil Josef
 Šerš, r. 1819 Josef Šrb, r. 1853 František Šrb.

Číslo nové 16.

Ve výměře 73 měr osídleno r. 1801 od usedlosti
 číslo 3 Janem Hradeckým pro syna Václava. R. 1817
 koupil tuto živnost Josef Svoboda, načež spojena s
 usedlosti číslo 7. R. 1843 přešel jí Dominik Svoboda,
 r. 1875 Jan Svoboda.

Číslo nové 18.

Škola. —.

Škola. Pokračování.

- 1880 rozšířena škola. Stavitel Karel Lábler z Brandýsa věřil dozor Františku Hatašovi, stavitelskému příručí. Náklad stavby 1500 zl.
- 1881 zem. šk. rada povolila, aby vyučováno bylo ženským ručním pracem. Vyučování svěřeno Anně Kloudové z Prahy.
- 1888 ustan. okr. šk. rada karlinská industriální učitelku Teresii Bratcovou ze Záruby.
- 1892, počátkem, ustanovena Jana Gretzbachová z Prahy industriální učitelkou.
- 1893, 12. IV. zemřel náhle člen sboru farář a vikář Vojtěch Lad. Ebenstreit. Náboženství počal vyučovat Josef Hladinář, administrátor fary.
- 1894 ustan. industriální učitelka Ludmila Jirssová z Vínorče. Administrátorem fary jest p. katecheta Holub z Brandýsa.
- 1894 v září a říjnu pořádána v Brandýse n. L. okres. ni, národopisná, ovocnická, plodinová a

J. B. B. B. B. B. B.

- zelinářská výstava, v jejímž výboru zasedal mladší učitel Bohdan Škála, a kterýž obdržel diplom „Ovocnického spolku pro Království České“.
- 1894 12.X. ustanoven Jan Schmid, dříve farář v Chotětově, farářem ve Svěmyslicích.
- 1896 stala se industriální učitelkou ve Svěmyslicích Ludmila Tirsová.
- 1897 bylo ve škole 59 chlapců, 69 dívek = 128 dětí.
- 1897 přišel z Třeboratic na svěmyslickou školu zlatimní učitel Václav Hlavlíj.
- 1897 nastoupil na místo podučitelské Ladislav Liška.
- 1898 stává se definitivním říd. učitelem Karel Dudek, učitel z Čákovic. (Karlinského okresu.)
- 1898 1.III. odchází zlat. říd. učitel Josef Hlavlíj do Čákovic. (Karlinského okresu.)
- 1898 1.IX. nově jmenován pro svěmyslickou školu definitivní učitel Josef Řehoř.
- 1899 o vánocích hrána hra „Mladí pastýři betlemští“.
Z vítězku pořízeno jeviště a obleky.
- 1900 od ledna do konce února nebylo vyučováno pro spálu v obci.
- 1900 1.V. odesel učitel Josef Řehoř do Lhoty a místo něho ustanoven zlatimní podučitel Emanuel Seliger, podučitel ze Sluh.
- 1900 29.VIII. jmenován Emanuel Seliger podučitelem v Toušeni a na jeho místo nastoupil Jan Klučera ze

ze Sluh.

- 1901 od 29. XII. do 27. I. 1902 nebylo vyučováno. V obci rozšířeny byly neštovice a spalničky.
- 1901 1. IX. ustanoven definitivní učitel František Kott do Svěmyslic.
- 1902 1. II. nastoupila službu industriální učitelka Růžena Kučerová. Působistům jejím jsou mimo Svěmyslic Záruby o Dívčice.
- 1902 1. X. přesazen říd. učitel Karel Dudek z příčin služebních do Vodochod a dosazen jakožto zatímni řídící učitel Karel Havlík, říd. učitel z Nedomic.
- 1903 v lednu sebral učitelství sbor s dětmi vánoční hra od Flekáčka: „Čarovná noc“ pro polévkový ústav.
- 1903 3. II. zemřel zápalem plic p. farář Jan Nepom. Schmid.
- 1903 12. II. ustanoven místo onemocnělého učitele Fr. Kotta výpomocný podučitel Rudolf Hoffmann, kterýž přišel z mateční školy v Trebušicích.
- 1903 12. III. byla slavná zádušní mše svatá za zesnulého vůdce národa J. U. V. Fr. Lad. Riegra.
- 1903 25. VI. nastoupil definitivně důstojný p. P. František Srámek, dříve farář ve Všetatech.
- 1903 1. VII. stal se Karel Havlík definitivním říd. učitelem ve Svěmyslicích.
- 1903 15. VII. odešel výp. učitel Rud. Hoffmann do

Brázdímě.

- 1903 v podzimě uspořádal říd. učitel K. Havlík ovocnickou výstavu. Přednášel V. Smolík, okresní inspektor ovocnictví.
- 1903-04 poděloval polévkový ústav v zimě 52 dětek.
- 1904 9. IV. počíná učit za onemocnělého učitele Fr. Kotta výpomocný učitel Josef Blanykijř z Hostelce ^{n/2}.
- 1904 28. III. byla slavnost J. A. Komenského. O životě jeho přednášel řídící uč. K. Havlík.
- 1904 17. VII. uspořádána výstava výkresů, žen. učních prací a sešitů zdejší školy.
- 1904 12. VIII. nastoupil úřad zatímní říd. učitel František Novák a Jos. Havlík odešel jakožto definitivní říd. uč. do Vodolky.
- Fr. Novák narodil se ve Veltězi u Prahy. Studoval staroměstskou reálku. Pak působil jakožto zatímní podučitel v Hostivaři. Studia paedagogická konal na c. k. českém ústavu pro vzdělání učitelů v Praze. Učil na školách matečních a jakožto učitel na školách veřejných v okrese rakovnickém a posléze karlínském v Klecanech a Vodolce. Odtud ustanoven řídícím učitelem na zdejší škole.
- 1904 na podzim přišel za onemocnělého učitele Fr. Kotta na zdejší školu Jaroslav Laušman.
- 1904-05 v zimě polévkový ústav obdarovával 60 dětí.
- 1905 23. VII. zemřel Fr. Kott na tuberkulosu plic.

1905 22.IX. Fr. Novák stal se definitivním říd. učitelem na zdejší škole.

1905-06 v zimě vařil polévkový ústav 72 dětem.

1906 27.III. učitel J. Laušman odešel do Žirén a jmenován pro svémyslickou školu učitel Josef Nýdrle.

1907 jest na škole 55 hochů a 82 děvčat = 137 dětí.

1906-07 polévkový ústav poskytuje stravu 72 dětem.

1907 9.V. bral Sokol divadlo „Ztracené psaní.“ Příjem věnován polévkovému ústavu.

1907 24.X. onemocněl říd. učitel Fr. Novák a obdržel dovolenou. Zastupován jest Rudolfem Záškem, absol. kandidátem učitelství. Správu vede Jos. Nýdrle.

1907-08 v zimě polévkový ústav vaří 74 dětem.

1908 1.II. nastupuje za R. Záška učitel Jaroslav Recha.

Za J. Recha nastoupil uč. Josef Franěk ze Chval.

1908 5.VI. nastupuje službu říd. učitel Fr. Novák.

1908-9 v zimě dává polévkový ústav 68 dětem jídlo,

1909-10 v zimě 62.

1910 1.III. odešel Josef Nýdrle do Žáp a do Svémyslic jmenován Karel Kuklík z Konětop.

1911 7.VII. oznamuje okr. šk. rada místní šk. radě, že počet žáků dostoupil čísla 159 a že bude nutné rozšířiti školu. V zasedání místní šk. rady zastupující místní obce Zelenče hlasovali proti,

jelikož Zeleneč podá žádost za exposituru. Koná na komise ku zjištění poměrů pro exposituru. Vzdálenost však^{ne} uznána za značnou. Zem. školní rada nepovolila zřízení expositury.

- 1912 25.IX. ustanoven okr. šk. radou za věčného šk. dozorce Jaroslava Šlypšu nový dozorce František Šrb, rolník svémyslický
- 1912 v dubnu vypukly plané neštovice, spalničky a posléze spála. Od 21.V. do 10.VI. byla zavřena škola.
- 1911-12 polévkový ústav rozdává 60. dětem polévku.
- 1912 15.II. konána opět komise, jelikož Zeleneč podal žádost za samostatnou školu.
- 1912-13 polévkový ústav rozdává 74 dětem polévku à 12 b.
- 1914 27.IV. vynesemím c. k. okr. škol. rady jest rozšířena škola svémyslická na trojtřídní.
- 1913-14 polévkový ústav dává 100 dětem 1850 porcí polévky à 12 b. Náklad 222 Kč hraď místní šk. rada z „polévkového fondu“.
- 1914 16.V. sděluje okr. šk. rada, že zemská šk. rada povolila zřízení třetí definitivní postupně třídy a zřízeno místo def. učitele II. třídy.
- 1914 3.III. slouženy smuteční bohoslužby, jelikož zavražděn srbským útočником v Sarajevě dne následník trůnu arcivévoda Frant. Ferdinand z. Este a jeho choť

- 1914 26. VIII. došla zpráva o vypovězení války Rakousko-Uherskem Srbsku.
- 1914 15. IX. nastoupil zatímni uč. Rudolf Vitásek službu na zdejší škole. Učitel Klarel Kukulík narukoval.
- 1914-15 třetí třída neotevířena pro nedostatek učitel. ských sil, jež musily nastoupit vojenskou službu. Řidici uč. vyučoval polodenně spojené třídy I. a II., učitel Vitásek celodenně třetí. Od půlletí chodila I. k řid. uč. na vyučování celodenní, kdežto učitel Vitásek vyučoval druhou a třetí.
- 1914 28. XII. ustanovena na zdejší škole industriální učitelkou Anna Schmittová po dobu nemoci uč. Marie Nebeské.
- 1914-15 v zimě zhotovováno dívkami vlněné prádlo pro vojiny.
- 1915 4. III. nastoupila službu industr. učitelky Marie Nebeská, která se ze své nemoci zotavila.
- 1915 na jaře konán byl prosebný církevní průvod za osvobození stisněné vlasti a úspěšný brzký mír.
- 1915 20. VI. došel výnos, jímž dovoleno zaměstnavatelům, by převzali děti k hubení plevelů. Tím utrpěla docházka školní, beztak špatná, tak, že docházelo do III. tř. 7-10 dětí.

1915 14. VIII. jmenován uč. Rudolf Vitásek osobním učitelem v Brandýse ^{m. L.} a na jeho místo nastupuje z vojny se vrátivší a superarbitrováný uč. Karel Kuklík.

1915-16. *Učák vyucovan*

1915 24. X. bylo učitelstvo vybidnuto, by upisovalo se záctvem 3. válečnou půjčku. Děti napsaly 124 K.

1915 5. X. došel výnos okr. šk. rady, jímž se nařizuje, by učitelstvo chovalo se vlastenecky ve smyslu rakouském a dne 9. X. nařizeno, vésti dítky k vlasteneckým povinnostem k mocnářství.

1915 v zimě sbírána vlna a kaučuk po domech dětmi naší školy.

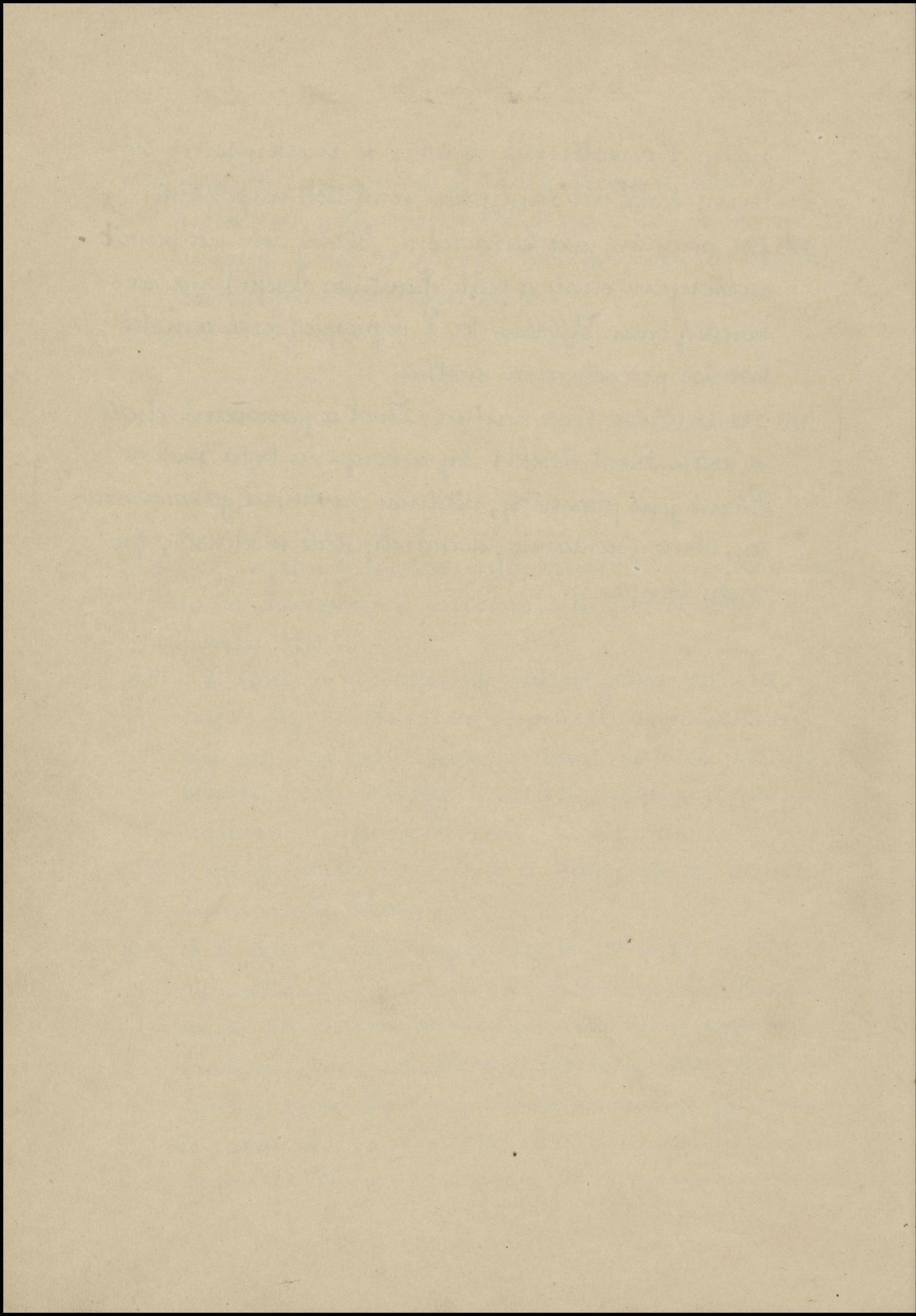
1915 28. X. byli učitelé vybidnuti okr. šk. radou, by zakázali záctvu užívati rozvrhů tištěných na bílém papíře barvou červenou a modrou. Později nařizena revize knihoven a knihy, které by byly obsahem svým po stránce rakouskovlastenecké závadné, rozkázáno vyloučit. Dětem musily být zabaveny před-

měly živnostenské výroby se znaky zemí ko-
muny české neb s mapkou zemí těch ve spojitosti.

1915. 2. XII. pořádán, jako každoročně, „Dětský den“ na paměť
nastoupení císaře a krále Františka Josefa I. na ra-
kouský trůn. Vybráno 100 Kč ve prospěch české zemské
komise pro ochranu sirotků.

1915. 3. XII. zastána škole kniha „Život a panování císaře
a krále Frant. Josefa I.“ by zakoupena byla školou.

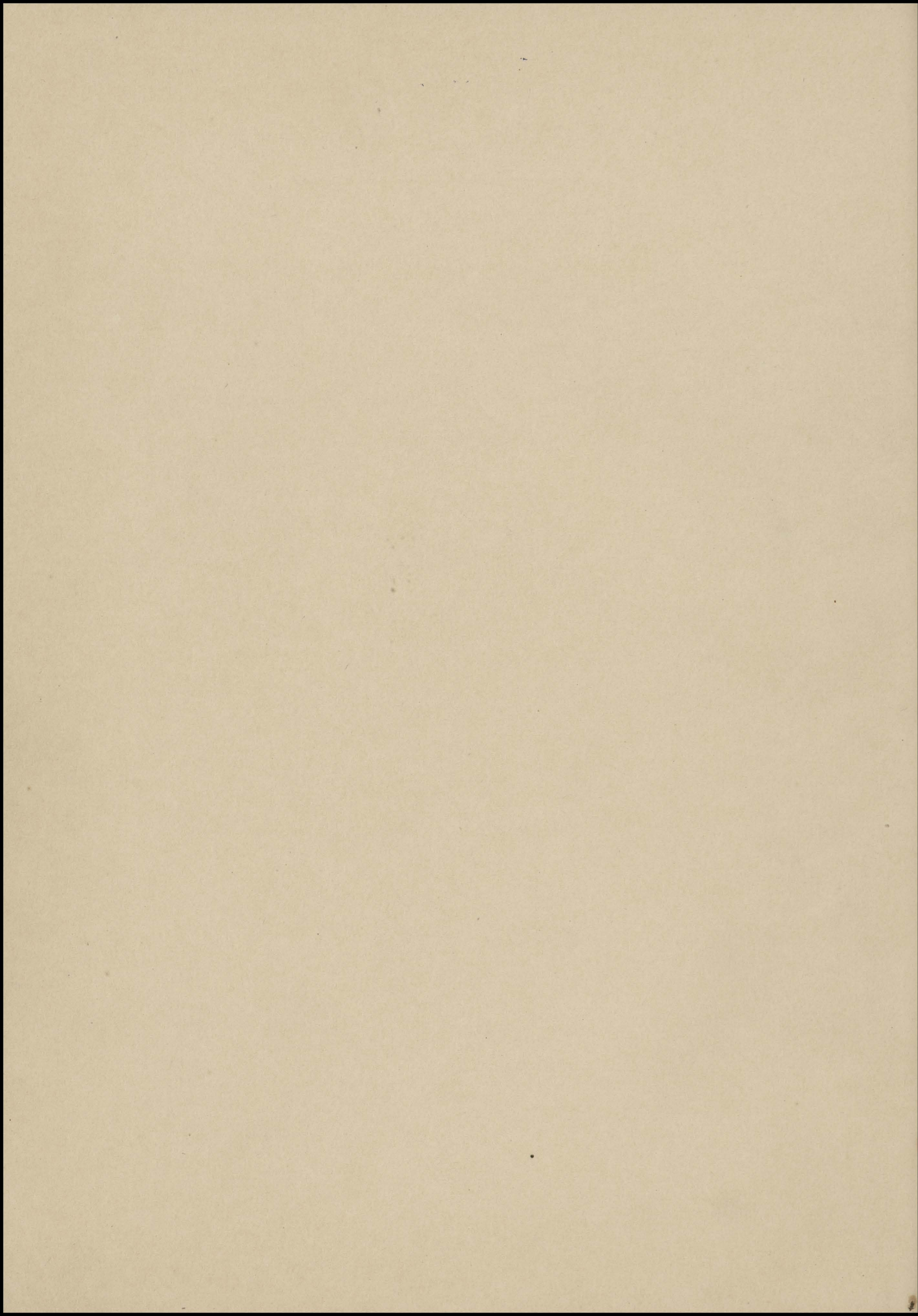
Různé jiné předměty, většinou nevkusně, jako: odruza-
ky, obrazy, pohlednice, docházely stále se žádostí, by
byly koupeny.

WSEDLOSTY

■ M. 21.

Rok 1926.

V roce 1926, pověřen byc obecním zastupitel., převzal vedení této pamětní knihy po p. Frant. Novákovi, učít. Eman Šedivý.

Podle přání, projeveného obecním zastupitelstvem, mají býti do této pamětní knihy zapisovány pouze události a věci, mající opravdu mimořádný význam pro naši obec a to pouze stinně a chronologicky, jak za sebou následovaly.

Budou tudíž zápisny podle přání toho upraveny.

/Zápisny o poměrech hospodářských, zemědělských a meteorologických v místní obci vede již dlouho soukromě p. Ant. Peyr a jeho „Kronika hospodářská“ bude jednou jistě doplňkem této pamětní knihy obecní./

Koupi domu čp. 15 pro obec:

Obecní zastupitel. dne 11. května 1926 se usneslo, aby dle návrhu obecní rady koupen byl od p. Ant. Pejra, býv. dlouholetého starosty obce jeho dům čp. 15 pro potřebu obce. Kúpni cena domu stanovena majitelem pro obec pouze na 40.000 Kč, cena stavitelem J. Doušou odhadnuta na 60.000. Převzaté poplatky, návrhy a daňky činí ca 10.000 Kč, takže celková cena 50.000 Kč jest pro obec velmi výhodná a obec risková tím uprostřed obce vhodný dům pro úř. svoje účely, jako umístění úřadovny a j. Dříve v domě kom bydlí v přímě p. Jan Kradec, učit. s rodinou (1 místnost), p. Jos. Karbulka, hostelník (2 míst.) v 1. posch. p. Em. Šedivý, učit. s rodinou (2 míst.), 1 velká místnost, ve které dočasně je umístěna III. tř. zdejší školy již od r. 1919, pro kterou v budově školní nebylo již místa. Část hospodář. budov tohoto domu a to stodolu s přílehlou hůlnou koupil již před rokem p. Jul. Pejr, který tuto část oddělil od přepaňující dvůr domu čp. 15. Polovinu kúpni ceny 20.000 Kč zaplatila obec hotově ze svých úspor, zbyvajících část zaplacená bude v ročních 4-5 splátkách. Koupi touto vhodně a účelně rozšířen byl majetek obce, což v budoucnu jistě více se ukáže.

Směna obecních pozemků:

Na žádost p. Vil. Svobody schválilo obec. zastupit. (viz zápis z 11.V. 1926) směnu obec. pozem. čkat. 76^{1,2,3} - část sadu vedle zahrady p. Svobody za jeho pole čkat. 151. Procedení směny však odloženo na později.

Změna majitele domu čp. 6.:

Dosavadní majitel domu čp. 6 p. Jaroslav Šeliger, přičlenil se na ebalysu v Janově Vsi u Mělníka a domek svůj kde, při němž však už nebylo žádných polí, prodal p. Jarosl. Zimmermannovi, hudebníku v bio. "Louvre" v Paříži a p. Mar. Topinkové, soukrom., která s ním žije ve společné domácnosti za 26.000 Kč. Noví majitelé dali celý domek, který byl již značně sešlý, nákladem as 20.000 Kč opravit.

Uprava obecní cesty „u kůrhu“:

Pan Julius Peys dal vlastním nákladem upravit část obecní cesty „na hájku“ od kůrhu dolů, která byla již ve velmi špatném stavu a stávala se za špatného počasí již nesjízdnou. Dal přivést všechny potřebný materiál, silnici dal vyštětít a štěrhem povést a to vše provedl svými povory a svými lidmi bez jakéhokoliv náhrady od obce. Příklad jeho měl by mít bojně následovníků!

Elektrisace obce:

Na návrh a podnět p. Vil. Svobody přikročeno bylo k novému jednání s elektrár. družstvem v Dražicích o elektr. zdejší obce. Jednání podob. vedeno bylo v min. letech již několikrát, leč vždy bezúspěšně. Tentokrát obecní rada vypracovala dne 25. X. 1927 již detailní návrh na elektrisaci, který dne 5. XI. 1927 schválen byl touto obec. finanční komisí a dne 12. XI. 1927 přijat a schválen obec. zastupit. a na jeho pod-

kladě pověřena obecní rada k dalšímu jednání s električáren. družstvem v Dražicích na účelem uskutečnění elektrisace obce. Po delším předběžném vyjednávání písem. účastnili se zároveň. závažného ujednání podmínek v Dražicích osobně pp. Peyr Jul., Svoboda Vil., Šedivý Eman. a jejich přímému jednání s p. centráln. ředitelem J. Hofmannem podařilo se rozhodli pro obec řadu výhodných podmínek. Na podkladě těchto ujednání vypracovaná smlouva o elektrisaci schválena byla obec. zastupit. dne 30. dubna 1928 a dne 26. května 1928 začato bylo se stavbou sekundární sítě a přív. jej. a dne 18. června 1928 rozřánila se proně elektrická světla v naší obci a obec naše učinila tím opět značný krok ku předu. Elektrisace vyžádala si nákladu ca 90.000 Kč. Dle striktního návrh. rem. úř. nebylo povoleno provedení elektrisace na náklad obce a tak úhrada nákladu musela býti ramčena zájemci, kteří se zavázali splatiti ihned 45.737 Kč a zbytek splácti obci na její komunální zápisých elektrisační Kč 50.000 macíenou u Zemské banky a splatnou ve 20 ti letech. Lihvidovaný příspěv. těchto zájemců při začat. stavby byl: p. Svoboda Vil... 13.693 Kč, p. Peyr Jul. 12.610 Kč, p. Hampel Jos. 7.468 Kč, p. Ptáček.. 5.418 Kč p. Šrb Frant. ěp. 14... 3.303 Kč a p. Rus Jos. 3.245 Kč.. celkem 45.737 Kč. Příspěvek ten stanoven dle výměry pozemků. Přípojky si každý zájemce naplatí sám. Kromě toho stanoven příspěvek pro ostatní zájemce v obci, kteří nemají pozemků a to: p. Oblustina Jos. 800 Kč (500 + 300), p. Šrb Frant. kovár. 800 Kč (500 + 300) p. Hampel Jan 600 Kč (500 + 100), p. Balda Jos. 500 Kč, p. Hendrych 200 Kč, p. Zimmermann 200 Kč, p. Dalebová 200 Kč, míst. škol. rada 600 Kč

Volby do obecního zastupitelstva dne 16. X. 1927:

S obledem na hliďané a spořádané poměry, které po celě funkci obceti dosavadního obec. zastupitel. v obci radejší zavládhly, jakož i z obledu na správné a spořádané finanční hospodaření dosavad. obec. zastupitel. bylo zastupci všech vstev místního občanstva uneseno, aby pro tyto volby podána byla pouze jediná, společná a to "nepolitická" kandidátka pod jm. "Sdružení občanů ve Svěmšpicích" kterou by zvoleni byli opět jednomyslně všichni dosavadní členové obec. zastupitel. s posavadním starostou p. Em. Šedivým v čele. Z obledem k tomu, že podána byla pouze tato jediná kandidátka, odpadlo v obci konání voleb a obecní komise volební ve své schůzi dne 4. října 1927 prohlásila všechny navržené kandidáty za zvolené. Zvoleni tedy byli pro pětileté období 1927-31 za členy obecního zastupitelstva pp.:

Šedivý	Eman.	učitel	ip. 15
Jvoboda	Vilém,	stathár	" 7
Kampl	Josef,	stathár	" 9.
Hendrych	Ant.,	kovár. dělník	" 12.
Peyr	Julius,	stathár	" 3.
Šrb	František,	stathár	" 14.
Karbulka	Josef,	tesař.	" 15
Šrb	František,	mistr kovár	" 19.
Chlustina	Rud.,	mistr kolár	" 26
Balda	Josef,	obchodník	" 27
Peyr	Antonín,	soukromník	" 14
Rýděl	Antonín,	šafár.	" 7.

Na náhradníky byli zvoleni pp:

Hampel Jan, hostinský čp 1.

Mráček Václ., učitel . . . 18.

Holešovský B., šafář . . . 9

Syrůvka Barb., dělnice . . . 25.

Dne 1. listopadu 1927 složili členové obce. nastupit. do rukou p. Ant. Penya slib věrnosti čsl. republice a vykonali volbu starosty, náměst. a obec. r.

Jednomyslnou volbou zvoleni byli :

Starostou obce : p. Eman Šedivý, učitel.

Náměstkem star. : p. Josef Hampel, státhář.

Členy obec. rady : p. Vilém Svoboda, státhář.

p. Fiant. Šrb, státhář.

Jednomyslnost při těchto volbách byla dokladem nejen vrácené dny svornosti občanstva ale i důkazem jeho obč. vyspělosti a porozumění pro rájny veřejné a pro dobro a prospěch celku. Kvoleným nástupcem obce byl tento opětmy projev důvěry občanstva jistě nejlepším uznáním a odměnou za jejich práci pro dobro a prospěch obce.

Váleování okresní silnice ve radejším katastru:

V měs. červenci byla váleována okres. silnice k Želenči a část okresní silnice přes obec - od obecního sadu. Na váleování dovořela obec bezplatně potřebnou vodu. Na část okres. silnice kolem fany a šohy, která byla též váleována, dovořela obec bezplatně 65 povozů šterku a písku. Při té příležitosti byla též částečně váleována část obecní cesty "na hájch" a část návsi před vjezdem do čp. 3.

Volby do okresního a remského zastupitelstva dne 2. prosince 1928:

Dne 2. XII. vykonány volby do nově zřízených zastupit. okresního a remského. Volby provedeny byly ve 2 místních sálech. Při volbách odevrááno bylo celkem 94 hlasů do okres. zastupit. a 92 hlasů do rem. zastupit., 3 hlasy byly neplatné. K toho odevrááno bylo

pro stranu	do okres. zastupit.,	do rem. zastupit.
národně demokratic.	4 hlasy,	- hlasů
komunist. opozici	1 "	- "
republikánskou	27 "	25 "
komunistie.	26 "	22 "
národně sociál.	12 "	19 "
řivostenskou	9 "	10 "
sociál. demokratic.	5 "	4 "
lidovou	10 "	12 "

Zhynutí ryb v obecním rybníce:

Ryby, ponechané při rybolovu dále v rybníce, následkem ubývání vody, začaly hynouti a musely být proto namychlo vyloveny, ježto už v ledu zamrzaly a byly 28. XII. převedeny do rybníka p. Antoše v Jincech k přeimování. Celkem odvezeno tam bylo 132 ryb ve váze 220 kg. Ze správy p. Antoše však ryby tyto špatně přeimovaly, onemocněly těžce rybi náhrou a všechny zhynuly. Jim obecní rybník zbaven byl posledních svých rybích obyvatel a zůstala v něm jen část potěm. Nově osazen bude rybník až po vyčistění.

Krutá zima v roce 1929 :

Po mrazích začátku zimy v době předvánoční, kdy
 nebylo ani mrazů, ani sněhu, takže ještě o Štědrém dnu mobility kde
 ženy trbati zelený podrost na polích, začalo po Novém roce hustě
 sněžit a sněh zůstal již ležet. Brzy pak začaly mrazy, které
 během ledna a února dosáhly výše 30-40°C, jichž nebylo tu
 pamětníka a na ně proto také nikdo nebyl připraven. Tyto kruté
 mrazy, které trvaly po celý leden a v únoru dosáhly pak vrcholu,
 způsobily velké množství nejrušnějších škod a měly za následek i
 značné a dosti vážné poruchy v životě veřejném zejména pak na
 železnicích, kde začínaly nejen mnohobodinová porážení vlaků,
 ale i poruchy strojů, čimž omezen a i zrušen byl normální
 provoz na železnicích a mnohé vlaky byly vůbec z provozu vypuštěny.
 Cesta do Zelenče byla sněhem zavátá místy až na 80 cm - 1 m a
 kvůli sněhu nebylo možno pro kruté mrazy dát odjíždět. Tím stala
 se silnice ta neorganizovaná i neorganizovaná a na samých bylo nutno
 jít zajišťovat aspoň od silnice - do polí. Kruté dále se i vějí
 a plachet. Kojci vybládověti zabíhali až do vsí a po vysoké zá-
 věži dostávali se až i do školní zahrady, kde ohouvali skou
 všechny strany. Větrny přilétaly až na dvory mezi drábků, a
 skou denně nalézání byli hladem vyhublí a zimou sklíbli
 kajci. Také i mnoho ovan hladem a mrazem zhybnulo. V domá-
 nebylo možno ani byty vybiati a v mnohých domácnostech po
 potřebování zásob paliva, zálemy i postřádatelně husy nábytku,
 kajci na jiné palivo nebylo už (místy) peněz. A podobně jako
 nebylo možno za těžko krutých mrazů vytápněti postačující měrou

suchromě byty, nebylo možno za těchto hnutí mrazí ani dostateč.
 měrou vytápěti učebny ve škole. Údaj velice spotřebě uhlí denně
 až 2 q bylo stíhno dosaženo teploty 6°-8° C a velkou příkrmu
 učebny nebylo pak již vůbec možno vytopiti nad 3°-4° C. Zvýšenou
 spotřebou byly rychleji spotřebovány zásoby uhlí, které nebylo možno
 doplňovati, neboť doprava vlaková silně vála pro stále četnější poru.
 chy strojů, onemocnění řekárně. personálu a ruz. j. potře. O uhlí nastala
 velká nouze, bylo prodáváno v omezeném množství (po 20 kg) a mimoobch.
 cestou prodáváno až za 40 Kč 1 q. Důsledkem k této kritické situaci
 v celé republice nařídilo minister. škol. a nár. osvěty zastavení
 vyučování na všech školách od 18. února až do 24. února a když
 mrazí nepolevily a ani situace uhlí se nezlepšila bylo zastavení
 vyučování prodlouženo až do 1. března. A protože pro místní školu se
 pak ještě hned nepodařilo opatřiti potřebné uhlí, bylo nutno znovu
 ještě přemýšleti 4. 5. a 6. března. Zřejmě z toho, jak kritické byly
 poměry vzhledem mrazí, když došlo i k takovýmto újed. opatřením.
 Sněhu napadly takové sponstky, že vesměra automobil. doprava na
 okres. silnicích byla zastavena a jen s velikým napětím sil a
 velikým finanč. nákladem byla udržována v míře omezeně aspoň na
 silnicích státních. Do naší obce po celou tu dobu nebylo lze
 autem se dostat, takže mléko pro mlékárny bylo nutno povozy
 dovážeti až do Hor. Počernic, odkud teprve mohlo býti auty odvezeno.
 Odhazování sněhu na silnicích, ač stálo obec na 1.000 Kč nebylo
 platné, ješto odhazený sněh mrazil, tvořil vysoké ledové hradby
 podél silnic a při dalších váních silnice tím hlouběji byla rozvátá
 a nedalo se po ní konečně ani na saních jezdit a jezdeno bylo po polích.

Teprve ráčátkem bíerna nastalo porvolné ráni, takže obavy ze
 rátop při ryblém ráni se neuskutečnily. Na tuto zimnu, již podob.
 není pamětníka dlouho bude jistě nemile vzpomínáno. S nastalým
 jarem ukázaly se, bohužel, však ještě další, nečekané škody, které
 mrazy tu způsobily. Krásně, třešňové aleje při silnici „na hájek“,
 k Zelenči, k Děvčicím byly mrazy skoro úplně zničeny a také i
 v obecních sadech a v soukrom. zahradách bylo veliké množství stromů
 všeho druhu zničeno. Ve školní zahradě zmrзло 30 ovocných stromů
 a pouze 3 zimnu přežily. Zahynuly i veliké, staré ořechy ve škol.
 dvoře a v zahradě p. Vil. Svobody podlehlý maršm i ohromně, přes
 100 r. staré ořechy. Tím ovšem způsobena obci naší a celému jejímu
 ozbladu škoda už nenahraditelná, jeliko stromů tak mohutných, které
 byly nejkrásnější okrasou zdejší obce, se už generace nynější nedočká.
 A jak se zdá, mnohé i z těch stromů, které zimnu vydržely, asi nějak
 onemocněly a kdož ví, zda ještě také nezhynou. Zajímavé jest, že
 zimě podlehlý většinou stromy starší a mladší spíše vydržely. Při
 soupisu škod zaviněných mrazy pro úřední statistiku bylo zjištěno,
 že v katastrofu naší obce bylo mrazy zničeno celkem 1.500 ovocných
 stromů a keřů, tedy počet velmi značný, který jen stěží v době
 dohledané bude moci být novými stromy nahrazen.

Obtíže s odstraňováním sněhu na silnicích měly za následek,
 že obec nákladem 700 Kč opatřila si vhodný sněhový pluh na roz-
 bívání sněhu. Pluh uložen jest ve školním dvoře.

Za letošní kruté zimny objevil se v obci též zřetelný
 nedostatek vody. Ve studnách vody značně ubývalo a z rybníku
 skoro až na dno zamrzlého nemobla býti též voda čerpána.

Zřízení nové obecní studny:

Citelný nedostatek vody, který se za letošní velké sušiny ukázal ve zdejší obci, přiměl obecní zastupitel. k tomu, že ve zasedání dne 21. června 1929 usneslo se jednomyslně na tom, aby vedle obecního rybníku mezi okres. silnicí a domem čp. 12 zřízena byla nová, nejméně 8 m hluboká obecní studna, z níž bylo by možno čerpat vodu i v zimě, když z rybníku není možno vodu čerpat. Po zřízení této studny bude stávající řetězová pumpa, značně již obatná, z rybníku odstraněna. Stavbu studny 8 m hluboké a 1½ m šir. provedl stavit. p. Jos. Douša z Horních Bočernic za ca 3.000 Kč. Původně navrhované elektrické čerpadlo nemohlo býti do studny instalováno pro nedostatek pohotových finanč. prostředků a studna provratim opatřena ruční pumpou znač. „Alfa“ od fy. kv. Sigmundové za 750 Kč, zřízenou na naplňování vornic vodou. Studna dáva zatím postačující množství vody.

Úmrtí člena obec. zastupit. p. Jos. Karbulky:

Dne 16. dubna 1929 zemřel po krátké nemoci ve věku 72 let člen obec. zastupitel. pan Josef Karbulka, který byl lichým a nenároč. členem zastup. od r. 1923.

Zřízení „Obnovovacího fondu“ a fondu pensijního:

Usnesením obec. zastup. ze dne 21. VI. a 2. XI. zřízeny byly - „Obnovovací fond“ na udržování obecního majetku, který každoročně bude průměrně dotován a „Pensijní fond“ na částečné aspoň zajištění pensij. a rozpatkov. nároků pro obec. stárníka, který dosud nemohl býti nikde pensijně pojištěn. Fond bude doplňován pravidel. noč. dotací.

Volby do Národního shromáždění dne 27. X. 1929 :

Na den 27. X. vyposáány byly volby do poslanecké sněmovny a do senátu. Předvolební agitace v obci byla slabá a omezila se jen na agitaci tiskem a plakáty. Při volbách odeordáno bylo pro jednotl. politické strany a to :

	do poslaneck. sněmov.,	do senátu
republikánskou (hand. č. 15)	45 hlasů	37 hlasů
národně sociální (" " 8)	14 "	11 "
sociál. demokrat. (" " 10)	11 "	11 "
kommunistickou (" " 1)	12 "	8 "
lidovou (" " 14)	11 "	9 "
živnostenskou (" " 16)	8 "	7 "
národně demokrat. (" " 13)	- "	1 "
Celkem	101 hlasů,	84 hlasů.
Volob se neúčastnilo	11 voličů,	9 voličů,

kterí se všichni z obce odstěhovali.

Prodej domu čp. 6. :

Dobrádni majitelé domu čp. 6. (vystavěli) p. Janol. Kimmerrmann a pi. M. Topinková vystavěli si rodinný domek v Toušeri a dům svůj zde se radnou prodali p. Karlu Šibovi, obecnímu strážníkovi zdejší obce za 35.000 Kč. Ten, jelikož sám bydlí v obec. domě čp. 5., pronajal domek ten celý učitelce zdejší školy pi. Jarmile Bartuškové.

Hospodářskou budovu (stodolu a chlév) při čp. 6. koupila od p. J. Kimmerrmanna sl. Ludm. Benálová, dooud slujech. u p. Šiba čp. 14. a dala si ji upravit na obytné stavení. Odst. je dostalo čp. 29.

Rozšíření místní školy o 1 poboč. tř. od 1. 11. 1930.

Je stoupajícím vrůstem sousední přiškolené obce Zelenice stoupá i počet žactva ve zdejší škole. V letoš. škol. r. překročil počet žactva ráhnu stanovenou mím a proto zem. škol. rada nařídila zvýšení 1 poboč. tř. pív 1. tř. zdejší školy jako po ráhnu nutně. Pro tuto poboč. tř. není však již ve školní budově, kde umístěny jsou 3 učebny, vůbec žádného místa. Bylo proto nutno opatřiti místnost pro tuto poboč. třídu někde mimo školní budovu. Místní škol. rada snažila se umístiti tuto učebnu v Zelenči, ale všechno úsilí jak členi m.š.v. tak i obec. úř. v Zelenči opatřiti tam vhodnou místnost pro tuto tř. bylo bezvýsled. a zastupci obce Zelenice nakonec žádali sami, aby učebna ta byla opatřena ve Svěmšlovicích. Jediná vhodná místnost pro učebnu tu byla v obec. domě čp. 15, kde již jednou třída školní byla a to od r. 1919 - do r. 1925, kdy úředně byla zrušena. Místnost ta však byla již slíbena obci učit. Em. Šedivému na rozšíření jeho malého bytu (kuchyň. pokoj) a slib svůj obec nechtěla rušit. Vráž-
mu školy prohlásil učit. Em. Š., že o rozšíření bytu ještě na čas počká, jen aby poboč. tř. mohla tu býti umístěna a v důsledcích toho moh-
la poboč. tř. býti v obec. domě umístěna. Učebna ta není sice nijak ideální - je malá a nízká, ale pokud bude v ní jen malý počet žactva, bude postačující. Před použitím byla místnost ta nově upravena; překenný strop byl omítnut, stará, opotřebovaná pod-
laha nahrazena podlahou parketovou a vyklenky ve řdi proměněny ve okusně skříně ve řdi a okna opatřena ventilacemi. Tak dočkala se místnost, sloužící kdysi za špýchar nového, okusného hávu, ve kterém sloužiti bude nynějšímu kulturnímu světu poslání.

V učebně této začalo se vyučovati dne 1. února 1930, ač pobočka byla povolena od 1. září 1929. Teď by nebylo však pro ni ještě vhod. místnosti. Ve tř. umístěno bylo 30 žáků 6. - 8. škol. r. Tridním učitelem jejich byl uč. Em. Šedivý, který vedle učebny té má svůj soukromý byt a jako starosta obce používá učebny té příležitostně někdy i jako obec. úřadovny. Učusně jsou vyřadobena, působí učebna ta ladným dojmem a všem dětem i přeborim sem nábodil. návštevnikim velice se líbí.

Živění pošty v Zelenči :

Na žádost obce Zelenče, která dnes má již na 300 domů, byla povolena a dne 1. dubna 1930 otevřena pošta v Zelenči, ku které přidělena jest i obec naše a obec Deblány. Tím obec naše získala bližší a pohodlnější poštovní spojení. Finančně se obec zdejší na věci té nijak neměastnila.

Oprava školní budovy :

O hlavních prárudinách škol. provedena byla generelní oprava celé školní budovy, která byla již ve velmi desolátním stavu a opravu již potřebovala. Plán opravy jakož i celou finanční úhradu na ni bez ritelnějšího rativění púškol. obci připravil předseda m. s. r. a starosta zdejší obce, učitel Em. Šedivý, který pečlivě po řadu let v m. s. r. šetřil, by vytvořil potřebný stavební fond, z něhož by všechny potřebné opravy mohly býti provedeny. Letos konečně mohla býti provedena oprava v takovém rozsahu, že změnila budovu školní skoro k nepoznání a to takovou měrou, že většina kolenydavců povazuje školu naši za novostavbu, ladným dojmem působící.

Tašková střecha na celé školní budově byla snesena, krovy
 opraveny a dána nová (střecha) krytina eternitová. Na
 budovu dán nový 6 m bleskovod. Veškerá okna v celé
 budově vyměněna za nová. Namísto oken s mlatňovými
 dána velká okna s tabulová, čtyři okna rozšířena na široká
 okna trojité s ventilací, do nábek v 1. p. dámy parketové
 podlahy, schodiště v budově vybořeno a rozšířeno, schody
 potaženy kameninou, na celé budově omítka očištěna a na
 říbly a budova novou omítkou barevnou omítkou, všechny
 dřevěné části budovy pěkně nalakovány. V přístupu upra-
 ven 1 záhod. Také byt pro školnici nově opraven. Kolem
 celé školní zahrady dán nový, vkusný plot látkový s pilíři
 a podstavkou a bílých říb a také zahrada nově upravena.
 Tím vším dán budově školní nový, vkusný rámeček a škola
 stala se ordobou obce. Celá tato rozsáhlá oprava vyžá-
 dala si celkového nákladu ca ... 6.000^{obnos.}, tedy o němž
 nikdo tu nebyl vědět, ne bylo by možno tak nákladnou a
 rozsáhlou opravu tak provést. Celý, na opravu potřebný
 obnos byl předem připraven, nastián, takže příškolní obce
 tím nákladné opravy nijak nepocítily. Také s úpravou
 okolí školní budovy bylo letos započato a bude v ní pokrač..

Úmrtí pana Jana Hampla, náhrad. čl. obce. zastup.

Dne 10. X. 1930 zemřel zde po delší chorobě pan Jan
 Hampl, hostinský a náhradní člen obecního zastupit. úřední obce.

Ustanovení nového def. říd. učit. na místní škole:

Chem. škol. radou v Praze jmenován byl cestou konkursemi definitiv. říd. učitelem od 1. srpna 1930 na zdejší škole dosavadní řadim. říd. učit. Eman Šedivý, který po odchodu dřívějšího říd. učitele p. Frant. Nováka do penze od r. 1925 vedl řadimně správu zdejší školy. Tím vyhověno bylo i přání celé školní a místní obce i místní školní rady, jež se četnými intervencemi a žádostmi u radě. úřadů škol. (okres. škol. výb., chem. škol. rady i minister. školství a nář. osv.) jmenování tohoto od r. 1926 dožadovaly. Jistě krásný a dnes vrácený to dohled sympatií občanstva celé školní obce pro učitele a jeho dobrou práci ve škole i mimo školu a nejkrásnější ocenění a uznání za jeho rádně působení ve škole, v obci místní a školní.

Účastní sčítání lidu 2. prosince 1930.

Účastní sčítání lidu dne 2. prosince 1930 provedl učit. zdejší školy p. Frant. Kořínek, který jmenován byl sčítacím komis. pro zdejší obec. Ujistěno zde bylo 186 obyvatel vesměs českoslov. národnosti a to 88 mužů a 98 žen. Celé náboženství českoslov. bylo 31, českoslov. 9, bez vyznání 23, říms. katol. 115, j. vyzn. 8.

Při minulém sčítání lidu v r. 1921 bylo zde 225 obyvat. Pokles obyvatelstva v obci spíše podle sčítání o 39 obyvatel byl přivoděn tím, že v místních hospodářstvích a dvorech omezen a snížen byl počet agnatických rodin, jež bývaly i dělními hojně potřebnými a místo nich jsou nyní bráni seronní dělníci z již. Moravy a Slovenska, kteří ovšem jsou tu jen od dubna do října a při sčítání tu již nebyli. Bylo jich zde naměst. 32.

Volby do obec. zastupitelstva dne 27. září 1931.

Vzhledem ke klidným a pořádkovým poměrům, jež v obci naší nyní tvoří již vládnou a prosty jsou jakýchkoliv rozrůsek a kienie politic., nábožen. i osobních a jež také jsou i nejlepší základem pro hospodářský život obce, bylo jednomyslně usneseno, by pro nové volby do obec. zastupitel. podána byla opět jediná, společná „nepolitická“ kandidátka, ve které zastoupeny by byly opět všechny vrstvy našeho občanstva. Tak se také stalo a v důsledcích toho, že podána byla pro tyto volby pouze jediná kandidátka, volby se nekonaly a za zvolené byli prohlášeni všichni kandidáti, jednotlivou kandid. návrhem.

Byli to pp.:

- Šedivý Eman, říd. učitel. žp. 15.
- Kampl Josef, statkář, " 9.
- Hendrych Ant., hodočelník, " 12.
- Švoboda Vil., velkostatkář, " 7.
- Pejzr Julius, velkostatkář, " 3.
- Šrb František, statkář, " 14.
- Balda Josef, obchodník, " 27.
- Chludina Rud., továr. děl. " 28.
- Pejzr Ant., soukrom. " 13.

Náhradníci:

- Navalir Josef, soukrom. " 3.
- Šrb Josef, hospodář. adj. " 14.
- Řípal Ant., šafař " 7.
- Šyrová Barb., zeměděl. děl. " 25.

Vzhledem k tomu, že počet obyvatel. v obci klesl pod 200
 má obecni zastupit. nyní pouze 9 členů a obecni rada jen 3 členy.
 Tento výsledek zcela plně v obci uspokojil a námitek nebyly
 podány žádné. Dne 8. listopadu složil nově obecni zastupit.
 slib věrnosti čsl. republice do rukou zastup. úř. p. Antonína
 Štveráka, říd. učitele ve Mstětčicích a provedena volba starosty
 a obecni rady. jménem občanstva celé obce ocenil p. Jos. Hampl
 záslužnou práci a celou činnost dosavad. starosty p. Em. Šedivého
 a navrhl, aby jako projev uznání a díků za tuto činnost byl
 dosavadní starosta opětně jednomyslně zvolen starostou obce na
 nově další období. Pan Vil. Svoboda poukázal na výjmačné
 výsledky hospodář. obce., jež jsou jediné zásluhou dosavad. star. a
 plně souhlasil s návrhem p. Jos. Hampla, k čemuž připojili se i
 všichni ostatní členové obec. zastupitelstva. Při provedené volbě
 zvolen byl jednomyslně t. j. 8 mi hlasy a 9 ti
 starostou obce p. Eman Šedivý, říd. učitel,
 náměstkem star. p. Josef Hampl, statkář,
 členem obec. rady p. Vil. Svoboda, velkostatkář,
 náhrad. " " p. Frant. Št., statkář.

Tak již po třetí období zvoleno jednomyslně obec. zastup.
 ve stejném složení a dokázáno tím, že dobrá vůle, snášlivost,
 vzájemná důvěra a porozumění jsou nejlepšími základy pro
 občanské společenství v obci a nejlepší přinášeji výsledky obci
 i občanstvu. Jest si jen přáteli, by toto klidné obč. soužití
 a tato dnes vzájemná vzájemnost ve věcech veřejných ničím nebyla
 zhalena ani v letech příštích.

Řízení nového hřbitova :

Okres. úřad v Brandýse ^{1/2} L. vým. ze 24. X. 1931 č. 30.773
 určil obci, že podle sdělení patronát. úř. jest místní církev. hřbitov
 přeplněn a nemůže býti již rozšířen a uložil proto obci, aby proto se
 postarala o nový, obecní hřbitov a to buď pouze pro místní obec
 nebo po vzájemné dohodě o společný hřbitov pro účastněné obce
 Želeneč, Svěmšlíc a Dehtář. Otázka tato vyvolána byla rmač.
 ným vrůstem obce Želeneč a zvýšenou populací v tamní obci, neboť
 obec Želeneč vrostla ze 70 domov. čís. v r. 1922 nyní již na 300
 a počet obyvat. stoupl z 500 na 1400. Nově obyvatel. jest větší
 nou z vstoulovár. dělnictva se zvýšenou úmrtností a následkem
 toho stává se otázka řízení nového obecní hřbitova aktuální. Podle
 stávajících poměrů jest to spíše věc týkající se více velké než
 obce Želeneč než malých obcí Svěmšlíc a Dehtář, kde podle
 posledního úřad. sčítání obyvatel. ubylo = ve Svěmšlicích klesl
 počet obyvat. ze 225 na 186, v Dehtářech ze 185 na 135. Bylo
 proto řešení této otázky - řízení nového hřbitova - zatím ještě odloženo.

Omezení pěstování cukrovky :

Na základě usnesení světové konference cukerní
 omezena byla výroba cukru třtinového i řepného ve všech státech.
 V Československu činí omezení cukerní výroby 20%. V důsledcích
 toho provedly cukrovary ve svých obvodech kontingentování řepy
 cukrové a odebranou od pěstitelů pouze 80% řepy dle průměru
 dodané řepy z let minulých. Kontingent přesahující řepa nebude
 cukrována vůbec a musí býti jinak využita.

Postoupení části obec. pozemku školy:

Jednomyslným usnesením obec. zastupitel. ze dne 26. ledna 1932 bylo schváleno, by místní škola postoupena byla bezplatně do trvalého užívání částí obec. pozem. č. kat. 13 a dár souhlas k tomu, by pozemek ten, jehož obec nijak nepotřebuje a který, nebyť nijak oplocen, býval vzhledem k nečistotám a tím nepřispíval nijak k estetickému vzhledu obce ani sousedici s ním školy, byl k sousedicím s ním školním dvorem připojen a po eventuel. zřízení odděluje jej řidi se školním dvorem společ. plotem opatřen. Toto ohrazení škol. dvora novým, vlnitým plotem, stejným jako u škol. zahrad, bylo o prázdninách provedeno a po rozboru staré obradní řidi, odděluje školní dvůr od pozem. obcí školy postoupeného, rozšířen byl značně školní dvůr, na němž nyní užíváno býti více větší hřiště pro školu. Tím škola značně vzhledem a obci prospělo to na estet. vzhledu.

Oprava márníce na místním hřbitově:

Okres. úř. nařízená oprava márníce na místním konfesionel. hřbitově, uložena účastněním obcím na počtu ráh. o značnou policii v obci, byla provedena v měs. srpnu stavitel. Jos. Doušou z Hor. Počernic za 2.200 Kč. Na úhradu tohoto nákladu přispěly obce dle své daňové ráh. a to - obec Želeneč 1.334 Kč, Světlá 600 Kč a Deblany 266 Kč. Obce si vybraly, by nyní po opravě byla márníce udržována v čistotě a v pořádku a nedlouhla za skladiště n. v.

Kúrení nového hřbitova :

Ořehavá otázka kúrení nového hřbitova nebyla dosud vyřešena a naléhá se stále ještě ve stadiu předběh. vyjednávání a přípravy. Zdrivena byla těži komplikací poměrů v obci Želeněi, jež tam nastaly po rozpuštění obec. zastupit. a dosazení správní komise obec. a bylo proto čekáno na svolení nového obec. zastupit. v Želeněi, k čemuž došlo v měs. listop. t. r. Vyjednávání za novou obec. správu v Želeněi zúčastnili se - starosta p. Prokop Jonáš a člen obec. rady p. Jan. Šťastný, za obec Dehtáry starosta p. Jarosl. Kubi a člen obec. rady p. Vrat. Kubi a za obec Svěmýslice starosta p. Em. Šedivý. Po několikrátém jednání byl konečně dohodnut ráhled, na kterém mělo býti jednáno o kúrení společného hřbitova pro všechny tři zúčastněné obce a to úhrada finanč. nákladu, na který příspěvki měly obec Želeněč 75%, Svěmýslice a Dehtáry 25% (16%, 9%). Toto ujednání schváleno bylo usnes. obec. zastupitelstva v Želeněi dne 10. x. t. r., nenabýlo však právní moci, ježto proti unesení tomu podán byl soc. dem. členy obec. zastupit. protest, který dosud nebyl vyřízen. Tím ovšem řešení této otázky bylo opět oddáleno až do roku příštího. Vzhledem k tomu nebyla také dosud ani řešena otázka umístění nového hřbitova. Jako nejvhodnější místo pro společný hřbitov přehárela by v úvahu místa někde „na hájku“, kam vede kolem školky pěkně již upravená silnice a která jsou za obci a piece ne příliš vzdálená.

Čištění obecního rybníku :

Vyčištění obecního rybníku bylo obec. zastupit. uloženo již v r. minulém, leč na žádost p. Jos. Hampla, který máje nedostatek vody ve svých 2 studnách, bral vodu pro dobytek též z obec. rybníku, bylo tehdy odloženo na rok letošní. Uloženo obec. zastupit. r. 5. IV. bylo stanoveno, by rybník byl vysuštěn a vyčištěn, ježto jest již příliš bahnem naplněn, takže kápač vody i bahna stává se již hygienický nevhodným a nemožným také i chov ryb v rybníce ke škodě obce. Dne 13. dubna byl rybník vysuštěn a 15. IV. v poledne byl již prázdny. Pouze při odpadu vody u hráze zůstala menší kaluž, která však během doby jakou i přechycením ruč. pumpou se značně zmenšila, čemuž napomáhalo i dlouhotrvající sucha a teplo. Následkem sucha i vypáření bahna dalo se pohodlně a rychle. Bahno svými povozy dali bezplatně vypáreči pp. Fejr Jul, Svoboda Vil, Šrb Frant., a Hampel Jos. Také i z Větvár pp. Kubr Jar., Šístek V., Novák Jos. několik desítek povozů bahna si na své komposty odvezli. Celkem bylo z rybníku vyvezeno přes 2.000 povozů bahna. Nejvíce jej odvezl p. Jul. Fejr. Vypáření bahna bylo skončeno dne 15. června, kdy nastalé deště další vypáření nemožnily, rybník však nenaplňují. Bahno bylo skoro všechno vyvezeno a jen malá část asi 40 vozů, deštěm zatopená ho v rybníce zůstala. Při čištění rybníku byla provedena i oprava hráze, jež vyčištěna a vyceňována, stavidlo zvýšeno a opraveno, vjezd do rybníku upraven a ve hrázi řízen kryptý přepad vody a odtok řízen z velkých cementových rour, jež jsou připraveny pro eventuální pozdější filtrační zařízení pro obecní studnu. Celá oprava stála 2.500 Kč. Následkem trvalého sucha zůstal rybník až do konce r. prázdny.

Úpisny na „půjčku Práce“:

Vláda naší republiky vyosala v měs. květnu t.r. „půjčku Práce“ na opatření potřebného kapitálu na provádění veřejných prací a investic, jimiž má býti čeleno nynější hospodářské tísní a zmenšována stávající nezaměstnanost, která těžce začíná dolébat na všechny naše obory výrobní a následný svými velmi ohrožuje celý náš hospodářský život, který vstává se ve velmi neutěšené situaci, jež označována jest nyní krátce slovy „hospodářská a výrobní krize“. Na základě usnes. obec. zast. ze dne 8. v. 1933 bylo na „půjčku Práce“ usazeno ze jmění hromadného 1.000 Kč a z Okraslovacího fondu obecního 5.000 Kč. Soukromé úpisny v obci na „půjčku Práce“ pokud mohly býti zjištěny činí ca 150.000 Kč. Půjčka pro upisovatele jest úrok. výhodná a přináší jim i úr. výhody (možnost odpisu $\frac{1}{4}$ dluž. daní!)

Rozšíření školy o 2 pobočné třídy:

Stále stoupající počet žactva zdejší školy, plynoucí z rybného nárůstu obce Zelenice, ze které jsou již $\frac{3}{4}$ všeob. žactva (150 ze 200) má za následek přeplnění stávajících 4 učeben zdejší školy a zem. škol. rada proto nařídila zřízení další 5 třídy poboč. Míst. škol. rada snažila se opět umístiti tuto poboč. tř. v Zelenici, ježto ve zdejší malé obci, kde jsou již 4 učebny, 3 ve škole, 1 v obec. domě, není již nikde vhod. místa pro tuto další učeb., leč všechny její snahy i obec. zastupit. v Zelenici zůstaly zatím bezvýsledny a potřebnou místnost nepodařilo se nikde v Zelenici opatřiti a tak 5. pobočnou tř. nebylo kde vyučovati.

Polodenní vyučování na místní škole:

Úvahou k nedostatku učeben, jež nepodařilo se odstraniti pořádkem m. š. r. nadřízené úřady o povolení polodenního vyučování pro třídy 1. a 2. škol. r. t. j. pro 1. a II. tří. Polodenní vyuč. bylo výjimečně z. š. r. povoleno a tak chodili žáci 2. škol. r. do školy vždy dopoledne (8-12), žáci 1. škol. r. vždy odpo. (1-4) bez párodního dne (čtvrtku) v týdnu. Žáci ostatních tříd III. IV. V. byli vyučováni pravidelně. V 1. tř. učila p. uč. Jarm. Bartušková, ve II. p. uč. A. Potměšilová, ve III. tř. p. uč. F. Sabula, ve IV. tř. p. uč. Jos. Kouček, v V. tř. p. uč. Em. Šedivý. Celkem bylo započáno 214 dětí.

Přístavba školy:

Okres. škol. výbor úvahou k prokázanému nedostatku učeben na zdejší škole uložil m. š. r., aby se postarala o odstranění tohoto nedostatku přístavbou stávající školní budovy dle plánů již dříve sebrálených. M. š. r. o tom vyrozuměla příslušné obce. Při jednání o této otázce v m. š. r. prohlásili zastupitelé obce Zeleně p. Jar. Fiala a p. F. Klubníček, že obec Zeleně s úvahou na své místní poměry hodlá otázku tuto si vyřešiti samostatně sama a za tím účelem vyjednávat již s p. velkostat. V. Novákem o koupi jeho domu č. 1. zvan. „u hejtmanů“. Úvahou k tomuto prohlášení odložila m. š. r. jednání o této otázce na dobu pozdější.

Obec Zeleně pak skutečně sama podala m. školnímu žádost za povolení školní expositury v Zeleně a v zastupitel. obce jednala o koupi domu od p. V. Nováka pro účely školní a když zamítnut byl návrh na provedení novostavby pro školu, čímž tento od p. V. Nováka skutečně koupila za 200.000 Kč.

Řízení nového hřbitova:

Protest podaný proti usnesení obec. zastupitel. v Želenci ze dne 10. X. 1932 o řízení společného hřbitova na podkladě dohadnutého plánu úhřady - Želeneč 75%, ostat. 25%, byl nadúr. úř. přísnivě vyřízen a věc vrácena obec. zastup. v Želenci k novému projednání. Nově zvolené obec. zastup. dohadu mezi obcemi sjednanou anulovalo a stanovilo pro nové vyjednávání podmínky, jež pro obě malé obce Debtány a Svěmyslice byly nepřijatelné (úhřada dle daňových předpisů!) a konečně se uoneslo na řízení vlastního, samostatného hřbitova pouze pro obec Želeneč a to na pozemku p. Janosl. Křížka č. kat. 121 v katastru radejší obce a zahájila hned již potřebné přípravné práce. Tím ovšem změnila se velice situace pro zbylé obě obce Svěmyslice a Debtány, pro něž zůstávají nyní dvě možnosti a to: používání stávajícího již konfes. hřbitova ve Svěmyslicích, kterým by vzhledem k prokázané malé úmrtnosti v těchto 2 malých obcích a jejich malému počtu obyvatel jistě ještě na dlouhou dobu postačil a potřebě obou obcí plně vyhovoval nebo řízení nového menšího hřbitova obce. pro tyto dvě obce. Pro tuto druhou možnost podána byla již patřičn. úř. žádost za rajištění vhodného místa pro nový hřbitov na farmím pozemku čkat. nad obec. sadem a to změnou za obecní pozemek „u vrby“ č. Ovšem stavba nového, byť i malého hřbitova byla by pro obě malé obce finančně dosti zatěžující a mnohem výhodnější pro obce obě bylo by proto ponechání používání dosavadního hřbitova ve Svěmyslicích.

Nedostatek vody v obci :

Plouho již trvajícím suchem s řídkými a jen zcela nepatrnými vodními srážkami přivodily v obci naší domud kde nebyly valný nedostatek vody, kterým prodlžením doby nabití by mohla katastrofálního rozsahu. Nedostatkem vody postihena jsou již skoro všechna domovní řís. a vodu pro dobytek nutno již dovážeti ze sousedních obcí - Želeněc, Láz, Vinohr, kde ovšem všude se teď již vodu šetří a voda do naší obce jen nerada se dává, takže mnohdy najíždí se raději až k Toušeni do Labe, jehož vodní stav jest ovšem také malý. V min. r. za účelem vyčištění vypustěný obecní rybník zůstal - již přes rok - úplně bez vody, takže slouží dětem za hřiště, což kalamitnou vodní v obci jen zvyšuje a největšími obavami naplňuje pro případ požáru v obci, kterým nebylo by čím hasit a proti němuž bylo by nyní občan úplně bez moci i pomoci. Obec. úř. vyhládko proto bylo občan. ke zvýšené opatrnosti před ohněm. Také obecní studna, ač dodává denně ještě přes 40 hl vody při všeobecném nedostatku vody v obci nemůže nijak postačiti a zájemci předhánějí se v čerpání a vrnice jsou ke studni přístavovány již před 4. hod. ranní. Za účelem získání většího množství vody z této studny bylo obec. zastupit. usneseno další prohloubení její aspoň ještě o 5-6 m. Studna byla prohloubena na 12 m, většího nějak množství vody však nezískáno. S nastalou zimou pak nedostatek vody jen vzrůstal, takže některá stavení byla skoro již bez vody. Při malém odtěru vody utrhla se voda v řp. 2, 6, 8, 11, 12, 16, 26 a 27, nejvíce na řáre. Ve státech ve všech bylo vody málo a voda byla pro dobytek všude dovážena.

Směna obecních pozemků za pozemek p. V. Svobody:

Na vyrvání okres. soudu projednalo obec. zast. ve své schůzi dne 20. XI. 33 formálně znovu návrh obec. rady na směnu obec. pozemků čis. kat. 3/4, 3/2, 2/1, 2/3, 76/4, 236/4, 236/4, 255/4, jež tvoří obecní loučku vedle zahrady p. Vil. Svobody za pole p. Vil. Svobody č. kat. 151 ve výměře dvojnásobně t. j. 79.81 a a schválilo bere směny původní usnesení o této věci učiněné obec. zastupit. dne 11. května r. 1926. Provedení tehdejšího usnesení bylo tehdy na žádost p. V. Svobody odloženo na dobu předějí a nyní jest okres. soudem dokončení této věci (realizováno) ugováno. Schváleny i tehdy usnesené podmínky této směny, jež stanoví, že p. V. Svoboda dá na svůj náklad přeměřiti tyto obec. pozemky a uhradí veškeré výlohy se směnou tou spojené, obec dá svůj pozemek / pole / ve vým. dvojnásobně a nedostávající se snad část doplatí 12 Kč na 1 sah. Kromě toho zaplatí obci ještě hotově 2.000 Kč, jež případnou kmenovému jmění obecnímu. Na směnémých obecních pozem. zajištěna bude knihovní smlouvou služebnost veřejného užívání pššiny pro pšši. Smlouva předána okres. zastupit. ke schválení, což stalo se usnesením ze dne 193 čis. a pak okresnímu soudu ke knihovnímu provedení. Směna tato jest velmi výhodná pro p. V. Svobodu, jež docílil tím zcelemi svých pozemků kolem svého statku, ale také i pro obec jest výhodnou ježto obec směnou riskává za pozemek málo výnosný dvojnásobnou výměru pole, takže majetek obce se vlastně směnou tou zvětšil.

11. 12. 1935.
 J. M. S.
 M. W.

1934.

Katastrofální sucho:

80

Vlivem nepřetržité římsy obilniny velmi špatně přerimovaly. Jaro bylo studené a spíše suché, vydatnějších dešťů bylo málo. V dubnu byly studené přeháňky. Začátkem května nastalo suché počasí, které bere změny potvalo až do 28. VI., kdy prvně zapršelo ovšem nepatrně a zase nepršelo až teprve 10. VII. přišel vydatnější dešť, který ovšem už nic zachrániti nemohl. Následky dlouho trvajícího sucha byly vskutku katastrofální a zde nevidané. Jčeniice většinou uzebla před vymetáním, ječmen byl 15 cm vysoký, žito 40 cm, s hlásky nepatrnými, sláma nepatrná a skoro žádná. Vymlaty byly skouřeny v lžanu, s výsledky též katastrofálními. Celkově byla snížena sklizeň o 70 - 80%. Zvláštností bylo, že poměrně nejlepší sklizeň byla na polích málo hnojených nebo i nehnojen. a slabě obdělávaných (p. Syrovácha). Jetele uzebly na stojato, slavy spáleny a tak nastal nedostatek krmiv a seno sem dováženo ze Slovenska za 100 - 120 Kč za 1 q. Nedostatek krmiva měl za následek značné odprodeje dobytka a tím snížení počtu dobytka a hluboký pokles cen. Hovězí dobytek prodávan za 1.50 Kč - 2.20 Kč, vepřový za 4 Kč - 6 Kč. Sklizeň brambor vlivem pozdějších dešťů byla sice dobrá, ale brambory byly většinou malé. Poradí, vydatné deště, které přišly v srpnu a září, zachránily sklizeň řepy, která byla dobrá. Na radejším skladišti uskladněno bylo 36.000 q řepy. Pro odhad škod způsobených suchem zřízena byla obec. komise, jejímž předsedou byl p. Jos. Hampel, Frant. Šrb a Jul. Jeyr, členy. Pan Vil. Svoboda byl členem okresní odhad. komise.

škoda, způsobená zde suchem jen na obilninách a pícninách, odhadnuta byla přes 200.000 Kč. Pro zemědělece, postižené suchem, provedeny byly různé nouzové akce, jako zlevněný nákup hnojiv a osiva, náhrada daně pozemkové aj., jichž význam byl ovšem více morální než hmotný. Vzhledem k tomu, že suchem postřížena byla v Čechách značná část okresů.

Kalamita vodní:

Vlivem dlouho trvajícího sucha vznikl v obci i nedostatek vody. Rybník, v minulém roce prázdňý, nenaplnil se ani letos, a vznikl již druhý rok prázdňý. Situace vodní v obci stávala se již velmi kritickou, neboť nebylo už ani kam pro vodu jezdit. Vlivem stáleho sucha vody všude ubývalo, i v Labi bylo jí málo a v okolních obcích, Zelenči a Vinoh, kam dříve se pro vodu jezdilo, začala se voda šetřit pro místní potřebu. A tu, když nouze o vodu dosahovala už maxima, rybník bez vody, studny bez vody, obecni studna u rybníka vyprázdňována byla už o 3. hod. ranní, čím, kdo s vrnici dříve přijel, a s vodou musilo se šetřit v domácnostech i ve stájích, podnikl pan Julius Feyr ve svém dvoře pokus, zda by prohloubením stávající již studně - o osm let bez vody, její malá, nepostačující množství vody, její studna dávala, bylo vidy hned spotřebováno, dosáhl „vrtáním“ nějakého většího množství vody. A štěstí mu přálo! Vrtáním, jež bylo provedeno odbor. fou. J. Braniš a N. Benátek, prohloubena byla studna o 5 ti anech 2.-7. VI. do hloubky 28 m, kde ukázalo se tak značné množství stálé vody, že úplně nejen postačovala pro celou velkou spotřebu celého dvora, ale ještě i přebývala.

Bylo pochopiteľno, že i ve drubých statech, kde všude byl stejně kritický nedostatek vody, začala se též hledati voda „vtáním“ stávajících již studní, které provedla výše uvedená fa. A pokus všude se zdařil. Ve dvoře pana velkost. Vilema Svobody ve 4 dnech prohloubena studna na 23 m hloubky, kde objevilo se dostatečné množství vody, postačující též pro celý dvůr. Ve statku pana Frant. Srba ve 3 dnech prohloubena studna na 27 m hloubky, v níž objevil se též značnější pramen. Zajímavý byl pokus s vrtbou ve statku č. 9 pana Jos. Hampla. Tento statek i v dobách normálních trpěl vždy nedostatkem vody, která v měs. letních pravidelně musela býti do stáji a obec. rybníka dovážena. Škoro 20 m hluboká studna uprostřed dvora poskytovala vždy jen velmi malé, pro celkový ten statek nijak nepostačující množství vody, takže pan Haml včasně se již zajímal o řízení jiné studny buď na dvoře nebo na poli za stodolou. Považil proto této příležitosti a dal též hloubiti tuto na vodu „chudou studnu“ vtáním. A výsledek zde byl opravdu nečekaný a překvapivý. Již v prvním dne vrtby došlo hloubky 25 m, ve které se objevila voda v nečekaném množství, které daleko přesahovalo spotřebu statku a statek do té doby na vodu v obci opravdu nejobudší, třebaže měl 2 hluboké studny, stal se nyní vodou úplně soběstačný a dobře vodou zásobený. A stačilo k tomu jen necelých 5 m vrtby, provedené v 1 dne. A tak vrtba studní zachránila v nejvyšší čas obec naši před nedvrat. již katastrofou vodní, jejíž následky nedovedli jsme ani domysliti. Jak oadebli si všechni a jak naučili se věřiti si vráceného daru přírody, vody, jehož si nedáříme, dokud ho máme nadbytek.

Zřízení hřbitova:

Podle usnesení svého obec zastupit. žádala si obec Zelenč sama svůj vlastní obecní hřbitov na pozemku p. Frant. Kříška, rolníka ze Zelenče, pozemek ten a lidí i na něm zřízený hřbitov leží v katastru obce Svěmyslic, v samé blízkosti okresní silnice. Zástupce obce Svěmyslic, starosta Em. Šedivý, při komisionel. řízení poukázal na neobdobnost umístění hřbitova, při okres. silnici, kde v budoucnosti může býti na rávadu i stavěb. ruchu, ale vše byla řešena tak, jako by hřbitov jinde ani býti nemohl. Hřbitov byl na tomto místě zřízen a dne 12. VII. l. r. byl hollandován. Tímto rozhodnutím obce Zelenče postaveny byly zbylé dvě obce Svěmyslice a Deblány též před nutnost samostatného řešení starých hřbitovů. Po různých odborných poradách ukázalo se, že zřízení nového, samostat. hřbitova pro dvě tak malé obce, čítající kol 300 obyv., při nepatrné úmrtlosti a nízké natalitě bylo by podnikem nejen nerentabilním, ale pro obě malé obce i neúnosným, což uznáno i nadřiz. úřady a řešení odloženo ad acta. Přispělo k tomu hodně i ujištění farního úřadu, že revisi bylo ujištěno, že na hřbitově svěmyslickém bude ještě pro další pobřívání dosti místa zejména nyní po zřízení nového, obecního hřbitova v Zelenči. A tak vytyčené kůly měřic. na poli (far.) p. Frant. Srba nad obecním sadem, naznačující, kde by mohl event. býti nový hřbitov, byly vytaženy a uloženy a stávající hřbitov svěmyslický uznán za postačující pro Svěmyslice a Deblány nyní, kdy ryzele rostoucí obec Zelenč má pro sebe svůj vlastní hřbitov. Tím také byla naše obec uchráněna značného nákladu na nový hřbitov, jehož ve skutečnosti ani nepotřebuje!

Revize obecního hospodaření :

Dne 12. dubna 1934 vykonal v obci pan vrbní účetní tajemník J. Pohorný z okres. úřadu v Brandýse revizi obec. hospodářství za r. 1930 - 1933. Při revizi nebylo zřejmých závad a obec. hospodář. nalazeno v dobrém pořádku.

Autodoprava :

V jarních měs. došlo k jednání o řízení soukrom. autobusové linky na trati Praha - Hor. Počernice, Radonice, Deblány, Světlá, Ostrov, Lázně, Brandýs "Labe". O udělení koncese ucházeli se : sleč. Věra Hornová z Prahy-III., pi. Marie Kroupová z Prahy VII. a pan Viktor Brenner z Prahy II. O udělení koncese nebylo však do konce r. rozhodnuto. Obec samozřejmě v rámci všeho našeho občanstva doporučovala více řízení této autobusové linky.

Prodej domu čp. 27 :

Dorazivší majitelé domu čp. 27 s obchodem pan Josef Balda, obchodník, s chotí Albinou roz. Jelinovou, prodali svůj dům a obchod paní Anně Hamplové, majitelce hostince čp. 1, která jest sestrou dozavad. spolumajit. č. 27. pi. Albiny Baldové. Dům č. 1 - hostinec a obchod, s přílehlým domem čp. 27 býval majetkem pi. Anny Jelinové. Po její smrti zdědila hostinec s trafikou pi. Anna Hamplová a obchod s domem č. 27. pi. Albina Baldová. Prodejem tímto spojen byl opět obchod i hostinec v jedné ruce. Pan Jos. Balda odstěhoval se do Prahy - Kačerova, kde si koupil dům a žije tam na odpočinku.

Slintavka a kulbavka :

Začátkem bierna vypukla v obci slintavka, která postihla statky čis. 3., 7. a 14. Nařízená úřed. úřadovna obce byla zrušena dne 1. dubna. Krátce po zrušení úřadovny obce vypukla slintavka znovu a to čp. 9. a pordeji v čp. 2. Nově nařiz. úřadovna obce byla zrušena teprve až 18. v. Náhodou postiženy byly všechny statky v obci a průběh její byl dosti zlý. Mnohem poráček bylo 8. Nakara vypukla i ve všech okolních obcích.

Oprava okresní silnice :

V rájnu udržení dobrého stavu okresní silnice v katastr. zdejší obce zejména úseku Světlavice - Zeleneč usneslo se obec. zastupitel. se souhlasem místních hospodářů nabídnouti okres. úř. bezplatný dovoz silnič. hmot na opravu této silnice, což bylo okres. úř. s povděkem přijato. Celkem bylo bezplatně dovezeno 80 m³ staveb. hmot na 47 povorech, což jest jistě pěkná služba okresu, svědící o pochopení a porozumění místního občanstva pro veřejné komunikace. Na obecni cestě bylo vydáno 1.200 Kč.

Nový obvodní lékař :

Posavádni obvodní lékař pan MUDr. Fiant. Ehou jmenován byl městským a školním lékařem v Brančově "Lab. Novým obvodním lékařem ustanoven byl pan MUDr. ant. Hlavka.

Neraměstnanost :

V tomto roce začaly se již horivěji uharovati stíny současně hospodářské krise, vyplývající z neraměstnanosti

průmyslového dělnictva, které buď hofně bylo zroučeno pro-
pouštěno nebo aspoň na čas z práce vyřazováno. Pro ulehčení
situace neraměstnaných zavedeno bylo zvláštními sociálními zákony
dvojitá podpora dělnictva a to ale „germánského systému“ na který
si dělník ne nikdy platil a na který $\frac{1}{3}$ přispívali též odborové
organizace dělnické a stát. a pak pro dělníky odborové
neorganizované podpora poskytováním vyživovacích listků, jež
prostřednictvím obec. úřadu byly neraměstnaným domčovány. Na
tyto listky, přidělované ale početnosti rodin, mohl si neraměstnaný
u místního obchodníka nejménější potřeby životní vybrati bezplatně.
Po určitém období byly vyživ. listky obchodníkům propláceny okruží.
V měsíci prosinci byl ve zdejší obci podporován 1 neraměstnaný.
p. Frant. Lukeš z ip. 29., kterému přiděleny byly 4. listky vyživ.
Jan Frant. Lukeš byl pomocným stavebním dělníkem. Jiných
neraměstnaných v naší ryze zemědělské obci nebylo, neboť země-
dělská výroba dovedla raměstnati všechny obyvat. naší obce.
Jako jistě dobré a též i nutné sociální opatření mělo však i své
slinny, ježto slabší charakteru dělníků zejména mladších spokojo-
valy se s takto získávaným bezpracným příjmem, byť i malým, a
práci pomalu odvykali, ba mnozí o ni už pak ani nestáli. Bylo
proto na venkově často poukázováno na to, že místo těchto bez-
pracných podpor v neraměstnanosti, které v celém státě dosaho-
valy velmi značné výše, měla by býti poskytována spíše práce
na různých veřejných projektech, by tak poskytované veřej.
prostředků peníze staly se více produktivními a státu i
všemu občanstvu užitečnějšími. • Ošsem chápal se a unávalo
také, že by pak na takovoto veřej. investic. práce bylo třeba ještě více peněz.

Zřízení školní expositury v Zelenči :

Na nákladě žádosti obec. zastupitel. v Zelenči bylo zem. škol. radou povoleno zřízení dvouúřední expositury školy svémysličké v Zelenči pro řádov. 1.-4. škol. r. Žáci 5.-8. škol. r. budou choditi dále do školy svémysličké. Expositura povolena byla od začátku škol. r. 1934/35 a vyučování v ní zahájeno dne 1. X. 1934. Obec Zelenč koupila pro umístění 2 učeben od pana velkostatkáře Václ. Nováka budovu čp. 3. vnanou „u hejtmanů“ a ježto budova přes 80 let sloužila účelům soukromým, dala ji upravití pro potřeby školní nákladem ca 80.000 Kč, takže celkový náklad činil 280.000 Kč. Za bylo to řešení vhodné a účelné, ukáže budoucnost. Při té příležitosti bylo sice také jednáno o novostavbu školní budovy v Zelenči jako řešení vhodnější a v této nyní stále vrůstající obci i výhodnější, leč k provedení toho z různých důvodů nedošlo. Obec Zelenč, která v r. 1918 měla jen 69 domov. čísel, má nyní 320 domů. Zřízení a vybavení této exposit. ale komis. zápisu vrála na sebe obec Zelenč, ježto exposit. je vlastně školou, řízenou jen pro obec Zelenč. Zřízením školní expos. v Zelenči bylo možno rusiti 1 pobočnou třídu ve Svémyslicích, umístěnou v obecním domě čp. 15 od r. 1919.

Rozšíření bytu v obecním domě čp. 15.

Podle dřívějších již usnesení obec. zastupitelstva byla, po zřízení škol. expos. v Zelenči upravená místnost v obecním domě čp. 15., používaná od r. 1919 za učebnu, nyní, kdy učebny v soukromém domě nebude již třeba, použita na rozšíření náhradního natuř. bytu pro říd. učitele. Natuř. byt ve školní budově byl

v roce 1925 dočasně rusen, aby opatřena byla potřebná učebna a nemuselo dojít k přístavbě školy. Natm. byt byl tehdy prázdny, jelikož říd. uč. pan Frant. Novák byl pensionován a podle restrikt. zák. neměla být místa uč. po delší dobu definv. obsazována. Vzhledem k tomu, že obec byla tím ušetřena značného nákladu na přístavbu místní školy, zvažovala se opatření vhodný naturální byt. Latimní říd. uč. Em. Šedivý, bydlel v obec. domě, kde měl malou kuchyň a 1 pokoj. V učebně, řízeně provisorně vedle jeho bytu a byv. špičkaru, vynořoval a po 15 let snášel slasti této provisorní učebny, která až do r. 1928 měla jen přehenný, neomítnutý strop. V roce 1928 byla učebna vhodněji na podnět řad. říd. uč. upravena. Strop byl omítnut a opatřena nová, parketová podlaha, její byla položena na nevyhovující již podlahu přehennou. V roce 1930 byl po 5ti letech provisoriu jmenován definv. říd. uč. na zdejší škole Em. Šedivý. Poněvadž naturální byt ve škole nemohl býti do značné míry uvolněn, učebny a něho řízeně je do značné míry - a bude ještě po řadu let třeba, zůstal definv. říd. uč. dále ve svém malém bytě v obec. domě a nespouštěl od rozšíření svého bytu, když provisorní učebny v obecním domě bylo dále třeba na nově řízenou pobočnou třídu pro vzrůstající stále počet dětí. Správně zde říd. uč. dovedl povýšiti zájem celku, obce a školy, nad osobní zájem vlastní. Obec tím byla ovšem ušetřena před značným vydatím. Proto nyní, když bylo zřejmo, že této provisor. učebny, po 15 let používané, již více třeba nebude, bylo provedeno opravdu už nutně a všeobecně uznávané rozšíření náhrad. naturál. bytu pro říd. uč. Dřívejší provisorní učebna byla přepařena, do vedlejšího pokoje pročištěny dveře a tím získány 3 vhodné postačující místnosti. A tak po 16ti letech bydlení v malém bytě, kde kuchyň oddělena byla chodbou od pokoje, dočkal se ř. uč. slušnějšího bytu.

Lůžení obecní kanceláře =

Až dosud neměla obec žádné vhodné místnosti pro obecní úřadovnu a tak úřadováno bylo v bytě starostově.

Dřívejší starosta pan Antonín Peyr měl v domě čp. 13 veliký byt o čtyřech místnostech, z nichž jednu mohl proto vyhraditi pro úřadovnu. Dynější starosta, který i jako říd. učit. měl jen malý byt, o malé kuchyni a 1 pokoji, který sloužil za ložnici i jídelnu, neměl ovšem kde úřadovati, což někdy bývalo dosti nepříjemné zejména při rúr. úřed. návštěvách. Bylo proto nutno používatí za úřadovnu i provisorní učebny v obecním domě umístěné, v nich konány i schůzky obec. zastupitelstva a obec. rady. Nebylo také kam umístiti shromáždění spisů a j. v. a tak musel říd. uč. jako starosta obce umístiti vše v malé místnosti, sloužící mu za spíž. V této místnosti umístěna též i obec. knihovna, ježto říd. učitel jest též knihovníkem obecní knihovny. Byla proto potřeba obecní úřadovny velmi naléhavá, leč až dosud nebylo pro ni vhodné místnosti. Teprve nyní, když zrušena byla provisorní učebna a rozšířen^{ím} byt říd. učit., použito bylo bývalé kuchyně říd. učit., jež byla oddělena chodbou od rozšit. bytu, na lůžení obecní úřadovny. Místnost byla zatím lůžena na úřadovnu a v dohledné době bude opatřena vhodným kancelářským lůžením. Tím docíleno opět vhodné a pro obec naši jistě potřebné věci, ježto bez oddělení, ve voliční místnosti umístěné úřadovny, jedině komu účelu sloužící, nelze si dnes snad už ani náležitě úřadování obecní představit. Až bude úřadovna vybavena potřebným kancelářským nábytkem, bude jistě i pěkně reprezentovati celou naši obec. Dlužno zarmenati, že jak o rozšíření natuř. bytu tak i o lůžení obecní úřadovny s opravdovým a upřímným zájmem se staral pan velkostatkář Vilém Svoboda, který starostu obce ve věci této velmi účinně (povzbuzov.) podporoval.

Úmrtí :

Dne 6. ledna zemřela paní Anna Coubalová, sestra a hospodyně pana faráře Jos. Ptáčka. Dne 9. ledna převezena byla k pohřbení do Travy.

Dne 27. března tragicky odešel se světa, oběv se doma na špičbaře, v mladém věku 31 let pan Josef Srb.

Zesnulý pro svoji milou, dobrosrdečnou povahu a pro své zděděné konciliantní jednání a vystupování byl v obci i v okolí všeobecně oblíben a proto jeho náhlý a nečekaný tragický odchod, k němuž nebylo vážnějších důvodů, všichni, kdož ho znali, bolestně překvapil.

Jeho pohřbu dne 30. března účastnilo se veliké množství lidí. Za obecni zastupitelstvo zdejší, jehož byl zesnulý náhradníkem zvolen se zesnulým starosta obce Em. Šedivý. V zesnulém odešel obci zdejší dobrý a nadějný soused, rodnému státku odborně dobře připravený hospodář a harmonickým rodičům dobrý a milovaný syn.

Dne 26. září zemřel po delší, bolestivé nemoci, rakovině střevo, ve věku 71 let zdejší farář a vikář pan Josef Ptáček. Narodil se v Sojovicích a ve zdejší farnosti působil 18 let. Zesnulý byl povahou uzavřeně, až asketické a velmi málo se vyjma úřední jednání, s lidmi stýkal. Společnost někdy i nevyhledával, spíše se jí vyhýbal. Nemaje pro sebe žádných velkých potřeb, věnoval značnou část svých velkých příjmů (v roce 1928 úřed. odhad. 85.000 Kč) na různé církevní a charitativní účely ovšem vždy jen mimo obec. Jeho pohřbu dne 28. září účastnilo se občanstvo v hojném počtu. Za zdejší obec zvolen se se zesnulým starosta obce. Administrátorem zdejší fary byl jmenován pan Rud. Dörner, farář z Kozel.

Volby do Národního shromáždění :

91

Dne 19. května 1935 konaly se volby do Národního shromáždění a to do poslanecké sněmovny a senátu. Volby konány byly ve 2 úředních místní školky. Ve volební komisiasedali : I. (poslan. sněmov.) pp. Kámpel Jos. republik., Štěpán Jos. ze Zelenče, soc. demokrat., Kocri Karel a Brancipca, národ. sociál. Kubánek Bobum. ze Zelenče, komunisti. Volební komisaři Em. Šedivý. ve II. komisi (senát) : pp. Kavalir Jos. republik., Hendrych Ant., nár. soc. Jiřina Ant. Zelenče, soc. dem., Rýděl ant. Voleb. komisaři p. Vil. Svoboda

Volby do poslaneck. sněmovny a senátu :

Lapsáno : mužů 49 , žen 54 , celkem 103 , ; mužů 44 , žen 48 , = 92

Zúčastnilo se ... mužů 47 , žen 51 , celkem 98 , mužů 44 , žen 39 = 83

Obecrádno bylo :

pro strany :	do poslaneck. sněm.;	do senátu :
1. republikán.	52 hlasů,	46 hlasů,
2. soc. dem.	9 "	7 "
3. národ. sociál.	18 "	12 "
4. komunistie.	7 "	7 "
5. lidovou	8 "	7 "
10. živosten.	4 "	3 "
13. fašistie.	0 "	0 "
16. národ. sjednoc. Kramář	1 "	1 "

Celkem 98 hlasů. 83 hlasů

0 týden později dne 26. května konány volby do zemského a do okresního zastupitelstva. Volební komise byly stejné jako při volbách do Národního shromáždění dne 19. května.

Lapsáno 93 voličů, 44 mužů, 49 žen.

Zúčastnilo se ... 81 voličů, 43 mužů 38 žen.

Odevzdáno bylo :

Pro stranu :	do zemského zastup.,	do okres. zastupit. :
1. republikán.	41 hlasů,	39 hlasů
2. soc. demokr.	12 "	10 "
3. národ. soc.	13 "	14 "
4. komunist.	6 "	6 "
5. lidovou	8 "	8 "
10. Křivosten.	5 "	2 "
21. fašistie. (Gajda)	0 "	0 "
24. národ. sjednocení. Kramář	0 "	0 "

Volby odbyly se v naší obci a také v celém okrese v naprostém klidu a pořádku. Volební agitace se zde nekonala žádná. Agitace volební prováděna jen plakáty a letáky, což však prospělo asi více kiskárnám než volebním skupinám, ježto občanstvo naše už je většinou tak vyspělé, že podob. agitace naň už nepůsobí. Proto také není zde už žádné t. v. volební horečky a je klid před volbami i po volbách. Také při úkonu volebním jest již zřejmo, že obyvatelstvo se už do věci vpravilo a není také proto už ani žádných neplatných lístků jako dříve následkem různých omylů a nornalosti bývalo.

Elektrisace obce - zaplacení zápisůžky :

Při elektrisaci obce v r. 1929 bylo nutno učiniti u Zemské banky komunál. zápisůžku Kč 50.000 splatnou ve 20 ti letech. Následkem řádného hospodáření v obci bylo

umožněno splacení této celé zápisnéky již nyní místo až po 20ti letech. Scale splacovacího plánu Zemské banky stála by tato půjčka s úroky, amortisací, správnými příspěvky a j. v. za 20 let 83.095 Kč; ježto bylo splaceno 12.059 Kč, (ušetřeno) zbývalo by ještě doplatit 71.236 Kč. Dnyším splacením zápisnéky ušetřeno lidí bylo rájemeům 31.036 Kč jen na úrocích, příspěv. a j., což jest jistě krásný výsledek hospodářství obecního.

Ustanovení nového faráře na místní fari:

Po smrti pana faráře a vikáře Josefa Kláčka, který zemřel 26. IX. 1934, ustanoven byl na zdejší fari administrátorem pan Rud. Dörner, farář v Korlech u Peratovic. Již během svého administrování ve zdejší farní obci, získal si svým konciliančním a nestrannickým jednáním jakož i svým pohostným jednáním, vystupováním a svými slyšky se všemi vrstvami zdejšího občanstva, což vše bylo kolik odlišně od způsobu života jeho předchůdce a proto s povděkem všude přijímáno, získal si opravdových sympatií skoro všebo zdejšího obyvatelstva i jiného nábožen. vyznání. Proto, když bylo vypráno místo faráře na místní fari, o které nechtělo se žádněli, a nichž p. Rud. Dörner byl nejmladší, vyhověly všecky zdejší 3 obce, tvořící obce farní, jeho žádosti a obrátily se vláštím úředním podáním na ministerstvo zemědělství, které jako patron kostela je ve věci obsazení místa faráře činitelem rozhodujícím, se žádosti, aby z důvodů, jež v žádosti uvedeny a jež zdůrazňovaly hlavně nestrannost, toleranci, pohostnost jakož i vělost národního citu a loyálnost jeho k republice, byl po přání místního občanstva jmenován definitiv. farářem na zdejší fari.

Do delších prítlačích a četných intervencií z různých stran bylo konečně přání občanstva vyhověno a pan Rud. Dörner jmenován def. farářem a dne _____ slavnostně v úřad ten za veliké účasti občanstva instalován. Doufáme, že jmenování jeho bude obci raději k dobru a prospěchu!

Přestavba farní budovy:

Farní budova raději jest již hodně stará a vně i vnitř již hodně sešlá, vlhkostí zamořená a měla býti již kolikráte opravena, ba i na jiném místě - proti hostinci - postavena, leč vždy z toho z různých důvodů sešlo. Nově jmenovaný pan farář R. Dörner, jsa ještě mlad - 34 r. bude jistě farní budovy dlouho užívati. Uvolil se proto již ve své radosti, že dostane-li toto místo, že farní budovu vlastním nákladem opraví a přestaví. A po svém jmenování přišel ihned k čin. Již dne 4. IX. konána byla stavební komise na opravu a přístavbu fary o několik m. do fary. Při komisi poukázal starosta na nevhodnou přístavbu a doporučoval místo ní důkladnou opravu spodku a na něj nástavbu 1. patra. Pan farář uznal výhodnost tohoto návrhu dal stavít. p. Jos. Doušovi z Hor. Počernie vypracovati tento nový plán na nástavbu fary a dne 12. IX. konána druhá staveb. komise, která plán schválila a již dne _____ začal stav. pan Frant. Lukeš se stavbou, která po svém dokončení bude nejen pěkným bydliskem ale jistě přispěje i k estetickému vzhledu tohoto koutku naší obce, který po celkové úpravě farní budovy a jejího okolí bude jistě pěkný.

Autodoprava:

Koncese pro autodopravu osob na trati Praha - Horní Počernice - Radonice - Debláry - Světlá - Lápy - Brandýs "Labem" udělena byla panu Viktoru Brennerovi z Měble. Dne 31. srpna provedena byla zkušební jízda, zahájení pravidelné dopravy bylo však pro některé závady odloženo na pozdější dobu.

Obecní rybník:

Obecní rybník, který po vyčistění zůstal po 2 roky bez vody, (jarními dešti) vlivem stále trvajícího sucha se teprve nyní ve 3. roce jarními dešti částečně naplnil a v říjnu byl už skoro zcela naplněn. Tím konečně kalamita vodní, kterou obec naše po 2 minulých letech v některém údobí skoro až katastrofálně byla postřížena, byla už i v tomto směru rážehána a obec jest už i v rybníce vodou dostatečně zásobena.

Neraměstnanost:

Vlivem trvající hospodářské krize v obou průmyslovém zhoršuje se stále neraměstnanost průmyslového dělnictva a dělnictvo to jest stále v práci propouštěno nebo vysazováno. Pro nejhorší dobu tímto zavedena jest státní stravovací akce pro neraměstnané, která aspoň částečně snaží se neraměstnaným pomoci. Z této státní stravovací akce bylo poskytnuto jedinému neraměstnanému p. Frant. Lukešovi č. 29 po dobu jeho neraměst. 6 listků na opatření potravin od místních obchodníků. Listky ty byly obchodníkům proplaceny okresním úřadem.

Úmrtí pana Julia Feyra, člena obec. zastupit.:

Dne 28. října 1935 zemřel po delší nemoci v pražském sanatoriu zdejší velkostatkář pan Julius Feyr, majitel statku č. 3. ve věku 59 let. Narodil se zde dne 12. dubna 1876, vychodil zdejší obec. školu, pak stíední v Praze a vyšší hospodář. v Libverdě. V roce 1906 vstal si za manželku sleč. Bož. Kavalírovou, dceru rámořného mlynáře z Pátku u Poděbrad. Manželství jeho bylo šťastné. Zesnulý byl povahy přímé, nekompromisní, spíše uzavřeně než společenské. Byl znám jako pokrokový hospodář a odborně způsobilý ekonom. Byl mužem pokrokových zásad, světlý český sedlák, brátr na svoji selšou samostatnost a nezávislost. Měl rád své rodné lámy, svůj statek, o který s láskou se staral a pečoval a také jej i značně rozšířil přikoupením za horečí polí. Rád měl dobré, české knihy, dobře divadlo, rád také cestoval zejména v mladších letech, ale ještě i nyní autem se do různých koutů naší republiky podíval a s opravdovým zájmem o tom všem s pisatelem těchto řádek často si pohovořil. Rád měl také svoji rodnou obec a vždy rád a velmi ochotně pomáhal radou i skutkem ve všem, co sloužilo dobru a prospěchu obce. Žel, že nebylo mu už dopřáno uskutečnit částečně své plány na okrášlení obce, na které se připravoval, o nichž často starostovi se zmiňoval a jimiž lídale by si byl býval zapsal svoji památku v rodné své obci: jimiž už někdy budou asi moči plány takové, vyžadující i znač. finanč. obětí v dohledné době uskutečnit. Pro obec zdejší je v důvodu toho úmrtí jeho značnou ztrátou. Tragické je, že přežívá jej jeho 33 roků starý otec, pan Antonín Feyr, který jako

dlouholetý starosta obce radejší, ve značné míře přispěl k úpravě naší obce, což syn chtěl ještě značně doplnit, leč už nemohl. Před to však písece radejší kvoale svoji památku v rodné své obci příslibem věnování svého domu čp. 17 obci, učiněným ústně starostovi obce, kterijžto příslib po smrti svého chotě, slíbila vdova po zesnulém p. Božena Feyrová, jako universální dědička, splniti v dohledné době.

Príslib věnování domu čp. 17 radejší obci :

Pro doby budoucí zmiňuje se starosta obce podrobněji o tom, jak došlo k učinění příslibu tohoto věnování. Stalo se tak už v roce Tehdy už skoro celý rok vyjednával místní hasičský sbor a pak i obecni zastupitelé o přenechání nebo aspoň pronajmutí asi 25 m² z neobdělávaného a nepoužívaného koutu farní zahrady - při stodole pana Františka Šiba, na území nutně potřebné hasičské kůlny, jejíž stříhačku a j. v. nebylo kam umístit. Leč všechny žádosti ve věci té hasič. sborem a obec. zastupitel. místnímu farnímu úřadu, patronátnímu úřadu a konsistoři podávané zůstávaly bezvýsledné pro nechápaní zde níhým odpor místního farního úřadu - p. vikáře Jos. Pláčka. Teprve až po intervenci u minister. zemědělství jako patrona radejší fary, byl pronájem řádně částí 25 m² (!) obci radejší povolen. Poremek tento pořadován byl proto, že nebylo možno v prostídku obce najíti poremek vhodnější. Během vlekého jednání nabídl pan Jul. Feyr, aby hasič. xbrojnice byla postavena na jeho pozemku mezi čp. 17. a špičbarem p. Viléma Svobody, kde byla značně uhlíčka, ovšem z náosce zarděná,

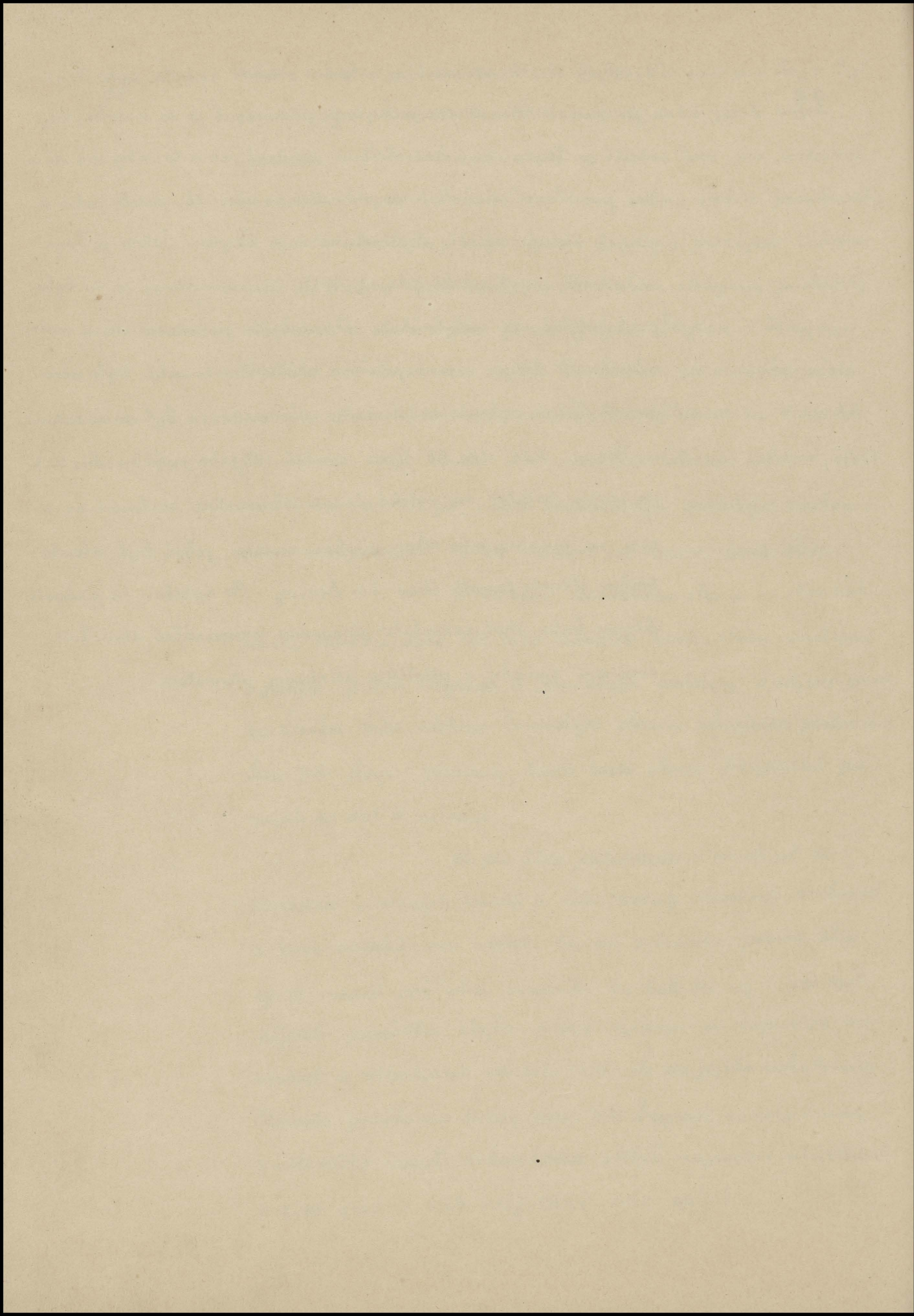
takže nikdo o její existenci ani nevěděl a sám pan Peyr byl na ni svými zaměstnanci, kteří o věc tu také jevili zájem, upororněv. Po sernáni, že místo se dobře hodí pro postavení hasičské zbrojnice, Evěmyslice, věrný svému jménu, poděkovaly za minister. reméděl. jako patronem povolený pronájem zádane části 25.é farské zahrady a hasičskou zbrojnicí postavily na pozemku nabídnutém panem Juliem Peyrem. Zbrojnice hasičská, umístěná mezi dvěma budovami, na vhodném místě v samém středu obce, postavena byla nákladem ca. 6.000 Kč. Jest dlouhá 10 m, široká 3 m, opatřena železnou roletou, elektr. osvětlením a velkým, v ohni emailovaným hasičským znakem a svou nenápadností dobře zapadá do úprav. rámce obce.

Z. uložení hasičského sboru a obec. zast.

Jednal starosta obce též jako jeanatel hasič. sboru soukromě s panem Juliem Peyrem o provedení smlouvy o nájmu pozem. na kterém byla místním hasičským sborem zbrojnice postavena. Pan Jul. Peyr pozemek tento hasič. sboru bezplatně pronajal a dal v užívání.

A při této příležitosti v rozmluvě se starostou o různých věcech a záležitostech obecních soukromě a bez očeká. mu sdělil, že má v úmyslu jednou dím čp. 17 ročně své obci věnovat, by tak na něj i jeho choť nějaká památka zbyla, ovšem vyřádal si naprostou důvěrnost a mlčenlivost o této věci až do jejího uskutečnění. Starosta poděkoval lebdy panu Jul. Peyrovi za jeho krásný a úspěšný úmysl, rukou dáním slíbil naprostou mlčenlivost o této věci a slib svůj také cele splnil.

Do celých 10 let nerminil se nikomu o tomto úmyslu pana Peyra a jen jednou úmysl ten p. Peyrovi připomenul a to v době, kdy šafář p. Peyra, pan Ant. Hanuš uvažoval se o to, abij mu sám ten pan Peyr přenechal a starostu ve věci té podob. jako v jiných věcech žádal o přímluvu u p. Peyra. Potom p. Peyr onemocněl, odjel do lázní a pak do úst. sanatoria a tu bylo pochopitelně, že nebylo s ním o podobném posmrtném daru možno mluvit. A když nemoc jeho se stále zhoršovala, bylo něco podob. úplně vyloučeno. Konec září odvezen byl do sanatoria v Trare, kde dne 28. října zemřel. O jeho pohřbu, dne 31. x. na zdejší hřbitov za veliké účasti občanstva, rozloučil se s ním za rodnou jeho obec a obec zastup., jehož byl dlouholetým členem starosta obce Em. Šedivý. Po zjištění, že v závěti kterou byla choť rozmlého stanovena universální dědičkou, není ani zmínky o příslibu učiněném starostovi

Dlouho zůstalo ležet pero „pana řidičího“ Šedivého. Inkoust oschl. Pan řidičí odešel. Ti, kteří přišli po něm, neměli odvahu zachytit pero zvednout, namočit a psát. Psát o životě, který se tolik měnil. Tak uplynulo celých 25 roků. Mě, když pan řidičí Šedivý zapsal poslední větu svého zápisu, byly 3 roky. Žil jsem daleko od Svěmýslavic - v obci Rašovice na okrese Klatovská Hora. Do obecné školy jsem chodil v Rašovicích, do měšťanské školy v Uhl. Janovicích, do gymnasia v K. Hoře a své studie jsem zakončil na pedagogickém gymnasiu v Brandýse n. Labem. Po maturitě jsem učil v Brandýse, vykonal jsem voj. přesměrní službu a po roce učitelské práce v Brandýse jsem se stal v r. 1956 ředitelem národní školy v Zelenci. Do Svěmýslavic jsem přišel v r. 1957, kdy soudružka učitelka Anna Polměšilová uvolnila byt v budově školy ve Svěmýslavicích.

Nemůže být tedy moje zásluha, když dnes můžeme číst o době od r. 1935 do r. 1963. Hlavní zásluhu na tom, že tato doba bude alespoň stručně zachycena, mají starší občané Svěmýslavic: Vzpomínky pana Riedla a pana K. Šeba to byla nit, které jsem se musel držet, abych překlenul mererem 25 let, která v naší kronice vznikla.

R. 1963.

Jar. Jahoda

1935-39

V zemědělské vesničce v letech 1935 žilo:

5 rodin statkářů
3 rodiny průmyslových dělníků
asi 32 rodiny zemědělských dělníků.

Statkáři si nežili špatně. Průmyslo-
ví dělníci, pokud měli zaměstnání, si ži-
li celkem dobře. Nejčastěji na tom byli ze-
mědělské dělníci - deputátníci. Plat koč-
ho byl 120 Kč měsíčně. Rodina depu-
tátníka dostávala:

55 kg pšenice 55 kg řepa
250 kg uhlí 50 kg dřeva

30 l mléka měsíčně. Deputát byl dá-
ván na základě smlouvy, která byla ve
všech statcích stejná. Deputátník směl cho-
vat 6-7 slepic a několik králiků. Vepře,
husy a trachny dříve nesměl.

Pracovní doba na statku byla 10 hodin
denně. O nedělích a svátcích se nepracova-
lo. Pokud byla potřeba pracovat, byl vy-
plácen 100% přídatků.

Život
dříve

Na život u statkáře Svobody vzpomíná
jeho šafář (od r. 1911 do r. 1946) pan Riedl:
„Dokud jsem byl mladý, chtěl jsem si po-
stavit barák. «O vás bude na starý kolena
postaráno» řekl mi milostpán. Dostal jsem
slíbeno, 5 korců pole. Chtl jsem, aby mi by-
ly předány písemně. Milostpán to však od-
kládal. V padesátém [minimálně 1950] by mi
pak chtěl předat 50 ha. To už jsem o něm nestál
já.“

Hávký
zem.
dělníků

Zemědělské dělníci u nás uspořádali
i několik stávek. Při první se ještě hrmil
dobytek a provádělo se dojení krav. Při
dalších se vůbec nepracovalo. Hávký orga-

Činnost KČČ

nisoval pan Hrdý Fr., průmyslový dělník, bytem v Kelenci. Asi 20 zemědělských dělníků se v této době rozhodlo vstoupit do komunistické strany. Zvolili si dva důvěrníky: soudruha Slavíka a Červínku. Schůze se konaly společně u Jelínků v Kelenci.

Jinak přímo v obci žádná organizace nebyla. Žádné veřejné schůze se zde nekonaly.

Obecní rada

Všechné konání v obci řídila obecní rada ve složení:

Emmanuel Šedivý	- starosta - říd. uč.	
Vilém Svoboda	- statkář	104 ha
Julius Pezr	- " -	90 ha
Josef Šampl	- " -	60 ha
Frant. Šeba	- " -	22 ha
Ant. Šeba	- " -	22 ha.

Obec v té době byla silně náboženská. O to se zvláště nasloužili pan Mareček, pan Kubík a pan Borecký ze Kelence a z Dehtár.

První rozhlasový přijímač měli u Pezrů (asi v r. 1924-25).

Výstavba

Výstavba budov se v letech 1935-1939 neprováděla. Prováděny byly jen drobnější opravy a údržba.

Kulturní život

Kulturní život v obci rovněž nebyl. Jen taneční zábavy a plesy, které pořádal hasičský sbor. Tento pořádal i drobné výlety při souděních vystoupeních sborů. Motorová stříkačka byla zakoupena asi v r. 1939.

Mobilisace Mobilisace proběhla ve Svěmystlicích klidně. Vojáci odešli. Bylo jich jen málo. Po čase se od svých součástí vrátili.

1939-45

Okupace se v naší vesničce zvlášť neprojevila. Jen obecní strážník s inv. Pí-
látem dostali příkaz sebrat zbraně, kte-
ré odverli do Horních Počernic. Brokov-
nice byly pouději vráceny. Kulovnice a
krátké zbraně nikoliv.

Mezi dělníky, kteří v zemědělství v té
době byli ve Svěmystlicích, byl i Němec.
Plad se jmenoval. Dobře pracoval. Věřně
národnostně nemystupoval. Byl důvěrní-
kem ostatním Němcům v okolí. Ihned
s příchodem okupace naší vlasti odešel. Inad
narukoval.

V r. 1943 - v průběhu války, dostal
statek č. 3 - p. Peyra - nového majitele. Byl
jím Ernst Layer, který byl ve válce ra-
něn (Němec). Za zásluhy pro fašistické Ně-
mecko dostal statek ve Svěmystlicích. Ho-
spodařil zde krátce. V r. 1945 dohospoda-
řil tak, jako celý německý fašismus u
nás. Odešel neznámo kam.

Válka a okupace nerasahovaly při-
mo Svěmystlice. Jen útržky sem páděly:
jednou ráno, bylo to atensádu na Heidricha,
se lidé probudili a celá vesnice byla obklí-
čena. Deset německých vojáků pak vstúpilo
do každého statku a prohlédávali. Dlouho
se zdrželi u starosty obce p. Šedivého.

Ukrobovali písemnosti. On byl totiž dříve předákem lokola. Nic asi nenašli, protože jak přišli, tak odešli.

Život opět běžel. Potraviny byly jen na lístky. Oblití se mlelo pouze na mlecí povolení. Do mlýna bylo odváženo pod dozorem obecního strážníka. Ten již to vždy řádil tak, aby se něco semlelo „na černo“.

Revoluce
1945

Revoluce.

„Tak prapory ven!“ To byl začátek revoluce v naší malé obci. Prapory byly uvěšeny. Z taktických důvodů (vesni-
ci projížděli sbrojení Němci) byly dru-
hý den staženy. Odvaha lidí však by-
la veliká. S holýma rukama odsbro-
jovali procházející Němce (Kampl, Prb M.,
Hošek a další). Pomohli tak alespoň tro-
chu přispět k vítězství, ke svobodě.

Ve svobodné vlasti se život rozběhl
plným tempem i u nás.

Likvidace
statkářů

V roce 1950 dochází k úplné likvi-
daci statkářů ve Svěmplcích. Je vytvo-
řen státní statek.

Sloučení
obcí
Dehtáry-
- Svěmplíce

Další velká změna přichází v r. 1953.
Je to sloučení obce Svěmplíce s obcí
Dehtáry. Předsedou místního národního
výboru byl zvolen soudruh Josef Ryjdl.
Byl vytvořen předpoklad k lepšímu roz-
voji obou obcí při společné snaze obou.
Členy nář. výboru byli: V. Kubík, Jos. Jiřela,
Emil Malina, Ota Freund.

Volby
1957

V roce 1957 proběhly v květnu volby. Všechny 100% voličů hlasovalo pro navržené kandidáty. Poslanec za ONV pro nás byl s. Vilém Janák. 30. května složili poslanci MNV slib. Předsedou MNV byl zvolen s. Ladislav Müller, tovární dělník, bytem Dehtáry. Tajemníkem se stal nejstarší člen MNV s. Antonín Filip a Dehtár. Byly vytvořeny tyto komise: zemědělská, finanční, stavby a hospodářství, školství a kultury.

Knihovna

Práci knihovníka vykonával v Dehtárech s. Bedřich Kučera a ve Svěmšlých s. Filipová Marie. Po odstěhování se s. Filipové, byla knihovnicí stanovena s. Marie Krůžková, která byla současně předsedkyní výboru žen.

Dovážení
dětí do
školy

Děti z Dehtár, které až dosud docházely do školy do Radonic, začaly v r. 1957 docházet do školy v Zelenci. Místní národní výbor zakoupil, aby autobus ČPAD dovážel děti až do Zelence.

Kulturní
život

21.9. byla uspořádána lékařská přednáška s filmem. V říjnu byla vybudována kulturní jírna v místnosti MNV. Národní výbor zakoupil stoly a židle. Začal i zájem o výstavbu místního rozhlasu v obci. Zatím k výstavbě nedošlo. 16.11. byla uspořádána veřejná schůze MNV s filmem k VŘPP.

Rozpor
mezi
JZD a MNV

V roce 1957 došlo k rozporům mezi JZD Dehtáry a MNV. Výbor kritizoval různé nedostatky v JZD (překročení nákladů, ztrátová sklizeň ječmene, stav náhumentového hospodářství).

Značnou vinu na nedostacích mělo vedení družstva (předseda s. V. Novák). Celá záležitost rozporu musela být řešena na přítomnosti zástupců ONV Brandýs n. L. (s. Zambouřil-předseda ONV, s. Koš-ved. zem. odboru a další). Nedostatky v JZD se stupňovaly do té míry, že členové družstva museli uvažovat o podstatných změnách ve vedení. Pracovní jednotka v této době byla 13 Kčs.

úprava
obce 1957

Na podzim v r. 1957 byly v obci Křemylce vyřazeny suché stromy. Byla rovněž provedena oprava střechy na čekárně autobusů.

Projedován byl i zájem o výstavbu nové požární zbrojnice. K výstavbě však nedošlo.

1958:

Kulturní
a sportovní
činnost

V únoru byl pořádán hasičský masoživní ples.

V březnu bylo jednáno se státním statkem (ředitel s. Carva) o přenechání pozemku státního statku pro dětské a školní hřiště za školou. Ani k této výstavbě zatím nedošlo.

12. prosince byla uspořádána slavnostní schůze k 15. výročí uzavření československo-sovětské smlouvy. Byl připraven kulturní program, přednáška a další program.

Koncem roku bylo konkrétně jednáno o řízení rozhlasu v obci. Ústředna bude v Jirém, kde tuto vyřazují. Jednání o tomto vedl tajemník MNO s. Filip a Dehlár.

Vybudová-
ní místní-
ho rozhlasu

Teprve v roce 1960 došlo k vybudování místního rozhlasu. Nová ústředna, která byla zakoupena, byla vystavěna v Dehtářech. Rozhodla tak většina členů rady MNV v Dehtářích.

1959:

Nedostatky
v JZD.

Na výroční schůzi JZD bylo zvoleno nové představenstvo. Předsedou se stal s. Jišek. Nedostatky v JZD však neustály. Prováděly se nepřipustné výměny vepřů, o hovězí dobytek bylo špatně postaráno. Ani finanční plán družstva v prvních měsících roku nevycházel. V průběhu roku se hospodaření nepatrně zlepšilo. Já jsem předseda (M) JZD navrhuje odvolání vedoucího živočišné výroby. Novým vedoucím byl do funkce zvolen s. Jan Novák. Stav v družstvu však nebyl uspokojivý. Dodávky nebyly plněny a ani spolupráce vedení JZD s členstvem se podstatně nezlepšila. Nebyly konány členské schůze. Vystyželi se i občané, kteří přímo bradli na polích JZD. Po jednom takovém případu byl zproštěn s. Kubík funkce člena v představenstvu JZD i funkce skladníka.

Sířena
v obci.

V dubnu mělo být provedeno napojení sířeny v obci Svěmptlice. Otázkou vedl s. Müller - předseda MNV. K napojení nedošlo. Teprve s. Turek v. zajistil instalaci sířeny v r. 1961.

Žně a
hospodaření
statku

Jako v minulém tak i v tomto roce byly prováděny žně kombajny. Byly však nedostatky při provádění. Hlavně to byly ztráty zrna. To hlavně proto, že kombajnéri se snažili udělat hodně hektarů,

ale ve špatné kvalitě. Dalším nedostatkem bylo plánování. Plán vedení statku vypracovalo, ale předem prohlašovalo, že nebude možné jej plnit (vedoucí s. Šanda). Iktečně pak roňový plán plněn nebyl. Snad také proto, že s. Šanda - vedoucí statku byl kmenově na farmě Želeneč.

Kulturní
činnost

V listopadu byl uspořádán kurs ČČK. Kursu se zúčastnilo 25 žen a byl veden okresním výborem ČČK v Brandýse n L..

Jako každý rok i tohoto roku bylo 12.12. slavnostní zasedání MNV k výročí založení smlouvy se Sov. svazem.

1960:

Sloučení
družstev
Dehtáry
- Jenštejn

V lednu nastalo jednání mezi JZD Dehtáry a JZD Jenštejn, kde se jednalo o sloučení těchto dvou družstev. Tím také osada Dehtáry byla sloučena s MNV Jenštejn.

Samostatná
obec
Prémyslice

Vyrostala nová otázka. Zda bude obec Prémyslice samostatná nebo zda dojde ke sloučení se Želeneč. Na veřejné schůzi občanů bylo rozhodnuto ponechat obec Prémyslice jako samostatnou.

Volby
1960

Byla vytvořena kandidátka do voleb 12.6. pak byly provedeny volby do MNV, ONV, KNV a NS. Pro navrženou kandidátku hlasovalo všech 100% zapsaných voličů. Předsedou MNV byl zvolen s. Václav Turek, so-
vární dělník, tajemníkem s. Dlouhý Jos., důchod-
ce; Dalšími členy rady MNV se stali:

Rada MNV

s. Bárta - rem. dělník - předseda rem. komise,
s. Hampel Fr. - tov. dělník - ved. účetní evidence,
s. Jahoda Jar. - řed. školy - předs. kult. komise,
Dále byli zvoleni: s. Šeb. Mir., s. Vránová Anna,
s. Kukulová Amalie, s. Křížek Jiř., s. Černá Kar.,
s. Pučko Milan.

Ustavující schůze nového národního výboru byla 22. června. Schůze se zúčastnil i zástupce ONV s. Ložek Fr. ze Zelenče.

Sportovní
činnost

Pro pobídku mládeže v naší obci byl zakoupen stůl na stolní tenis.

Hospodaření
farmy
státní

Nedostatky v hospodaření farmy státního státní se nepodařilo odstranit ani novému národnímu výboru. Hlavní nedostatek byl v živočišné výrobě. Ředitel státního státní s. Carva viděl nedostatek hlavně v nekvalitně provedené práci pracovníků v živočišné výrobě. Hálá políř v živočišné výrobě u nás je nakažlivé onemocnění skotu - bang. Většina zaměstnanců však nedodrží hygienické předpisy a tak je stále nebezpečí, že bang nebude likvidován, ale je možné, že by se přenesl i na pracovníky.

Rostlinná výroba pod vedením s. Křížka jde poměrně dobře. Farma získává i průvodní rudý praporek okresního výboru KPC. Rovněž žně proběhly velmi dobře. Pomohli i brigádníci. V průběhu žně byly však překročeny mzdové fondy o 11 tisíc Kčs.

Sloučení
okresů

Po volbách do NV bylo provedeno sloučení okresů. Naše obec patří nyní do okresu Praha - východ.

Kulturní
a osvětlová
činnost

Stará rada osvětlové jirby podala demisi (předseda s. Náhlovský a Dehtár). Novou radu se podařilo sice sestavit, ale činnost nevykonávala.

V září byl ustaven nový výbor žen. Dosavadní předsedkyně s. Křížková odstoupila ze své funkce. Na její místo byla zvolena s. Urbenská. S velkým členem na-

stupovala do funkce, ale brzy se z obce odstěhovala, takže neudělala vůbec nic. Předsedkyňou šen se pak stala s. Korytsenková. Jednatelkou byla i nadále s. Hamplová Růž., která tuto práci konala dobře.

V tomto roce došlo i k úpravě rozhlasového přístroje. Bylo nabudováno čtyřrychlostní šasi.

1961:

Odrnak
maléřství

K Mezinárodnímu dni šen navrhla rada MNV udělit čestný odrnak maléřství. Odrnaky byly na MNV předány s. Čičmanové Marii starší a Veronice Meliškové.

Hospodářství
na farmě
statku

V tomto roce došlo k částečnému zlepšení i remědelské výroby - zvláště mléka. Úkol stanovený hospodářským plánem byl i v jarních měsících plněn. Velmi často však měla farma nedostatek pracovníků - zvláště v rostlinné výrobě. Ještě 14. dubna nebylo zajištěno obdělání 13 ha cukrovky (z celkové množství 67 ha).

Brigáda
socialistické
práce

V rostlinné výrobě státního statku byla ustanovena brigáda socialistické práce. Po pravdě nutno říci, že ustanovení brigády bylo a je jen papírové. Na vzájemných vztazích lidí se nic nezměnilo. Titul byl brigádě v následujícím roce předán.

Dodávky
mléka

Radosný stav v dodávce mléka byl v květnu. Farma překročila dodávku za měsíc o 2900 litrů. (Dodávka za měsíc byla 22 tisíc litrů.)

Správa
cesty u školy

V březnu byl zakoupen kámen na opravu cesty kolem školy. Cesta byla provizorně opravena.

Úklid
obce

J letošního roku v předvečer prvného máje vyrazil místní národní výbor všechny občany k účasti na úklidu obce. Dostatečný počet lidí pomohl a tak obec byla alespoň zčásti upravena. Jen dvory stádního statku jsou v hrozném stavu! Nikomu nevadí bláto, špína, rozházené poškozené stroje a poházené nástroje i roztrhaný hnůj a přesáhlající močůvka.

Železný
šrot

Na školou na školním hřišti se hromadil železný šrot - staré to nepotřebné stroje. Vedení statku nemělo valný zájem na jeho odvezení. Teprve na zásah MNV odvezl stádní stádek většinu starého železa do hutí.

Začátek
krise v MNV

Jd června l.r. začal se projevovat nedostatek v práci zemědělské komise při MNV. Většinu věcí, které se se týkaly zemědělství musela řídit rada MNV. To se stupňovalo až v červnu 1962 podal předseda komise s. Bárta demisi a přestal v národním výboru vůbec pracovat.

Hospodářství
farmy

Za pololetí r. 1961 bylo odevzdáno na zdejší farmě 119 tisíc litrů mléka (plán 112 tisíc). Průměrná dojivost v této době byla 5,16 l na kus a den. Dodávka masa činila 22 tis. kg (předpis 19 tis.). Nejlepší pracovníci v živočišné výrobě byla s. Valachová, která docílovala průměrné dojivosti od svých krav 8,08 l na den.

Patronátní
závod
selhal

Na živnou práci byl přidělen zdejší farmě patronátní závod Masna Úvaly. Když byli soudruzi požádáni o pomoc, odpověděli, že mají starost s plněním svého plánu. Jejich pomoc ve živních vy-
kyněla naprádno. Svou pomoc podali na podporu když pomohli při svazu cu-
krovky.

Vyčištění
rybníka

Protože se předpokládá v tomto roce vyčištění rybníka od bahna, byl rybník vypuštěn. Jednáno potom bylo s různými podniky (STP Kolo-
vraty, cukrovar v Kostelci a pod.), aby provedly vyčištění rybníka. Jednání vedl se snahou s. Turek, ale k vyčištění rybníka nedošlo. Peníze, které uvolnil ORV na tuto akci, byly vraty zpět. Na podzim r. 1962 musel být rybník pro bernadějnou situaci znovu bez jakýchkoliv úprav napuštěn.

Umyvárny
na farmě

Koncem roku bylo vybudováno sociální zařízení pro zaměstnance farmy, které bude v r. 1962 doplněno boilerem.

Generální
oprava
střechy MNV

Značný kus práce byl vykonán na generální opravě střechy MNV. Odbor-
né práce provedl stavební podnik A. Bran-
dišs a u. L. Hodně bylo odpracováno brigádnických hodin.

Oprava
márnice

Byla započata i generální oprava márnice, která byla ukončena s vydat-
nou pomocí občanů v r. 1962 (v květnu).

Okrasné
javorý

Kolem silnice a chotníčků byly v tomto roce vysázeny okrasné javory.

Rošíření
opravářské
dílny

Dále byla rozšířena opravářská díl-
na státního statku další přístavbou
vlastně hygienických zařízení.

1962:

Odměna
brigádníkům

Na slavnostním zasedání MNV na začátku roku 1962 byli odměněni ně-
kteří občané za brigádnickou pomoc.

Kronika
statku

Dějiny naší obce se stávají dě-
jinami státního statku. Je to proto,
že většina občanů je zaměstnána
na farmě statku. Je zde však velmi

málo mladých lidí. Starší pracovníci odcházejí do odpočinku a mladí téměř nejsou. V rostlinné výrobě pomáhají ženy ze Zelenčic.

Alkohol.

Zabilý traktorista

J při poměrně malém počtu zaměstnanců, jsou úkoly farmy plněny. Lidé však mají i své slabé stránky. Velmi často se stěhují. A ještě jednu slabost mají - alkohol. Špatný vliv přechází na děti a stal se i případ, kdy se skupina traktoristů a jejich pomocníků při své cestě opila. Výsledek této cesty byl, že pádem na zem s prudce jedoucího valníku byl zabit Silvestr Murin, mladý a velmi dobrý traktorista naší farmy.

Výstavba
1956-1963

Výstavba v obci: V roce 1956 byly postaveny dvě bytové jednotky pro pracovníky státního statku.

Často se mluvilo o úpravě povrchu silnic kolem naší obce. K úpravě bezprašného povrchu došlo teprve na jaře roku 1963.

Nový
kravin

V roce 1963 dochází k přípravě výstavby nového kravin. Koncem roku byla dokončena jáma pro novou váhu pro státní statek.

Krise
v MNV

V roce 1962 se začala prohlubovat krise v místním národním výboru. Odstěhovala se s. Kuklová a demisi podal i s. Bárta. Při doplňkových volbách byly zvoleny s. Pošmíšilová a s. Korytenská. Byla provedena i změna ve funkcích. Funkci předsedy kulturní komise si vymínila s. Pošmíšilová. Předsedou remédělské komise byl jmenován s. Jahoda. K vyřešení krise došlo, když s. Pošmíšilová v polovině roku

1963:

1963 podala demisi a odstoupila. Kooněř s. Jahoda polevil v činnosti, když byl služebně přemístěn do Líbernic.

Ukázalo se, že tento stav je nadále neudržitelný. Výbor vesnické organizace KřP navrhla sloučení naší obce s obcí Želeneč. K definitivnímu sloučení dojde v r. 1964 po volbách do NV.

Toto rozhodnutí bylo schváleno na veřejném zasedání v pondělí dne 25. 11.

1963 na přítomnosti všech členů národního výboru, zástupce ONV s. Ložka a předsedy MNV v Želenci s. Kasala. Budou sloučeny obce Želeneč, Svěmyslce a Mstějice. Společný národní výbor bude v Želenci.

Sloučení
obcí:
Želeneč
Svěmyslce
Mstějice

Obecním kronikářům!

Velká a historická doba, kterou náš národ a stát prožíval v posledních 7 letech, kdy přes údobí nejhoršího útlaku dospěl k počátkům nového svobodného života, zasáhla hluboce i do života našich krajů a obcí a způsobila tu pronikavé změny: budou to truchlivé, smutné a černé stránky v dějinách našich obcí a měst, ale budou i jasné a slavné kapitoly o nepoddajném odporu národa proti cizím vetřelcům a odhodlaném boji za svobodu.

Jest krásným a odpovědným úkolem obecních kronikářů, aby do obecních pamětních knih zapsali věrně a pravdivě, co se v jejich obci stalo. Bude to nejen obraz velké doby pro generace příští v jejich obci, nýbrž i důležitý materiál pro soudobé dějiny státu a národa. Proto přistupujte ke svému úkolu se vši vážností a odpovědností historika, který sbírá z pramenů a pamětí dobře ověřených zprávy a zpracovává je v pravdivý a věrný obraz minulosti, aby z něho se mohli učit budoucí.

ZEJMÉNA PŘIPOMÍNÁME:

- ① Buďte pamětlivi, že v obecních pamětních knihách mají být zaznamenány zprávy místní, případně užšího okolí. Nerozepisujte se tedy o událostech celostátních a celonárodních obecně, nýbrž sledujte jejich ohlas v obci, případně důsledky, jež pro obec z nich vyplynuly.
- ② Doplňte pamětní knihy zprávami od té doby, z níž jsou poslední zápisy, aby nevznikly časové mezery.
- ③ Zvláštní péči věnujte vypsání událostí v obci v roce před mnichovským diktátem, kdy národ se odhodlaně stavěl k obraně své svobody a státní nezávislosti, údobí mnichovského diktátu a mezidobí do německé okupace. Zaznamenejte změny ve správním i politickém životě obcí (zánik starých i nových stran), změny státních a územních hranic v týdnech pomnichovských, případy útěků do zahraničí,

první počátky persekuce, příliv vystěhovalců, hospodářské důsledky nových poměrů. V obsazeném území pohraničním vylište průběh okupace a zachyťte podrobně, jak ve všech těchto oblastech se projevila povaha nacismu.

- 4 V době německé okupace po 14. březnu 1939 sledujte podrobně změny ve správě obce, v životě politickém, spolkovém, sociálním i hospodářském, přeměnu podniků, zavírání živností, konfiskace statků a majetku, zavádění nové, hlavně zbrojní výroby, případné ničení písemností při sběru starého papíru, odvlékání dělníků do ciziny, situaci vyživovací, ceny v černém obchodě, škody způsobené leteckými útoky atp. Zvláštní pozornost věnujte způsobu násilnické vlády okupantů, persekuci domácího lidu, zavírání do žalářů a koncentračních táborů i popravy osob (s udáním důvodů ať skutečných či předstíraných) atp., ale i líčení domácího odboje, bojů partyzánů, činnosti sabotážní atd. Ne do kronik, ale jako zvláštní přílohy k nim zaveďte vzpomínky a deníkové záznamy vězňů a bojovníků za svobodu, pokud pocházejí z vaší obce, neb v ní působí. Tyto zvlášť psané vzpomínky zařaďte do krabice příloh k pamětní knize; tam dejte též dokumentární fotografie osob a míst, jež národně dokládají záznamy v pamětní knize.
- 5 Dobu revoluce a osvobození domácího i spojeneckými armádami sledujte velmi pečlivě, sbírejte si zprávy a materiál, abyste mohli po odstupu času, až budete mít obraz úplný a jasný, věrně a úplně vyličit slavnou cestu národa k lepší sociálně spravedlivé budoucnosti v rodině slovanských národů a skrze ni k lepšímu příští lidstva. Buďte i tu objektivními historiky, všimněte si stránek světlých i stinných (případy zrádců, kolaborantů, přehmaty neodpovědných živlů atp.), neboť nejen z etností, nýbrž i z chyb budou se učit naši potomci.

